களத்தில்

31-05-2001 [illegible] (235)

நாம் பேச்சுக்கான கதவைத் திறந்தபடி சிங்கள தேசத்திற்கு ஒரு நல்லெண்ண சமிக்ஞையைக் காட்டுகிறோம். ஆயினும் நாம் வேண்டுவது போன்று ஒரு சமாதானச் சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிப்பதற்குச் சிங்கள அரசியல் தலைமைகள் இணங்கப் போவதில்லை என்பது எமக்குத் தெரியும்.

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் மேதகு வே.பிரபாகரன் அவர்கள்

சமாதானத்தின் குரல்வளையை நெரிக்கும் சந்திரிகா அரசு

நோர்வேயின் சமாதான முயற்சி குறித்த நம்பிக்கைகள் தற்போது அருகிப்போய்விட்டன. இலங்கைத்தீவில், தசாப்தங்களாகத் தொடரும் போருக்கு முடிவுகட்டி, தேசிய இனச் சிக்கலுக்கு நீதியான சமாதானத் தீர்வு ஒன்று எட்டப்படும் என்ற எதிர்பார்ப்பு, சந்திரிகா அரசின் கடும்போக்கால் தற்போது நலிவடைந்து காணப்படுகின்றது.

17.05.2001 அன்று, மல்லாவியில், நோர்வேயின் சிறப்புத் தூதுவர் திரு. எரிக் சுல்கைம் அவர்களுக்கும், விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் திரு. சு.ப. தமிழ்ச்செல்வன் அவர்களுக்கும் மத்தியில் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின்போது, விடுதலைப் புலிகளின் நிலைப்பாட்டை மீண்டும் ஒருமுறை திரு. தமிழ்ச்செல்வன் தெளிவாக விளக்கியிருந்தார்.

தமிழர் தாயகம் மீது திணிக்கப்பட்டிருக்கும் பொருளாதாரத் தடையை நீக்குவது, காலவரையறையற்ற நிலையான போர்நிறுத்தத்தினை பிரகடனம் செய்வது, விடுதலைப் புலிகள் மீது விதிக்கப்பட்ட தடையை நீக்கிவிடுவது ஆகியவை பேச்சுக்களைத் தொடங்குவதற்கு அவசியமான ஆரம்ப நடவடிக்கைகள் என, திரு. தமிழ்ச்செல்வன் அவர்கள் திரு. சுல்கைம் அவர்களிடம் எடுத்து விளக்கியிருந்தார்.

பேச்சுவார்த்தைக்கு உகந்த நல்லெண்ண புறநிலையை உருவாக்கும் நோக்குடன் விடுதலைப் புலிகளால் முன்வைக்கப்பட்ட இக்கோரிக்கைகளை, சிறீலங்கா அரசு நிராகரித்திருக்கின்றது.

தமிழ்மக்களின் ஏகபோக பிரதிநிதிகள் என்ற தகைமையுடன், சமத்துவமான, சமஅந்தஸ்துடன், விடுதலைப் புலிகளை சமாதான மேசையில் சந்திக்க சிறீலங்கா அரசு தயாராக இல்லை என்பதை, விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடை நீக்கப்படமாட்டாது என்ற சிறீலங்கா அரசின் அறிவித்தல் தெளிவாக வெளிக்காட்டுகின்றது.

தமிழ்மக்களின் ஏகபோக பிரதிநிதிகள் விடுதலைப் புலிகளே என்பது தற்போது எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள விடயம். ஒரு புறத்தே, விடுதலைப் புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடாத்தி, இனப் பிரச்சினைக்கு தீர்வுகாணப்போவதாகத் தெரிவிக்கும் சிறீலங்கா அரசு, மறுபுறத்தே விடுதலைப் புலிகளை தமிழ்மக்களின் பிரதிநிதிகளாக ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கின்றது. விடுதலைப் புலிகளை பயங்கரவாத அமைப்பாக வகைப்படுத்தியுள்ள சிறீலங்கா அரசு, அதற்கு நியாயம் கற்பிக்கும் காரணங்களைப் புனைவதில் அக்கறை காட்டிவருகின்றது.

சிறீலங்கா அரசு, உண்மையில் நோர்வேயின் சமாதான முயற்சியை மதிக்கவில்லை. சமாதான [illegible]க் கெடுதலான காரியங்களையே அது கடந்த காலங்களில் புரிந்து வந்திருக்கின்றது என்பது பகிரங்கமாகத் தெரியப்பட்ட விடயங்கள்.

சர்வதேச சமூகத்தை ஏமாற்றும் நோக்குடனும், உள்நாட்டுச் சிக்கல்களை திசைதிருப்பிவிடும் நோக்குடனுமே நோர்வேயின் சமாதான முயற்சியை சிறீலங்கா அரசு கையாள்கின்றது என்ற சந்தேகம் மேலும் வலுப்படுகின்றது.

விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடையை நீக்கப்போவதில்லை என அறிவித்திருக்கும் சிறீலங்கா அரசு, அது பற்றி தாம் கருத்துரையாடக்கூடவில்லை எனவும் அறிவித்திருக்கின்றது.

சிங்களப் பேரினவாத அரசின் உள்மனவெளிப்பாடு என்னவென்றால், தமிழ்மக்கள் அடக்கி ஆளப்படவேண்டிய இனம் என்பதும், தமிழ்மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் ஒரு பயங்கரவாதச் செயற்பாடே என்பதும் தான்.

இந்த நிலைப்பாட்டில் இருக்கின்ற சிறீலங்கா அரசுடன், பேச்சுவார்த்தை நடாத்துவதும், நீதியான சமாதானத் தீர்வொன்றைக் காண்பதும் குதிரைக் கொம்புதான். இச்சந்தர்ப்பத்தில் இதனைச் சரிவரப் புரிந்துகொள்ளவேண்டியது சர்வதேச சமூகத்தின் கடமையாகின்றது.

'எங்கள் அரசிற்கு, விடுதலைப் புலிகளை பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைக்கும் எண்ணமே இல்லாதபோது, அந்தச் சாத்தியக்கூறை அரசு பரிசீலித்து வருவதாக வதந்திகள் கிளப்பப்பட்டு உலகெங்கும் செய்தியாயின' இப்படித் தெரிவித்திருப்பது, சந்திரிகாவின் விசுவாசத்திற்குரிய அமைச்சர்களில் ஒருவரான டக்ளஸ் தேவானந்தா. பெப்ரவரி மாதம் 14ம் திகதி வெளிவந்த தமிழ்ச் சஞ்சிகையான துக்ளக்கில், தேவானந்தா தான் வழங்கிய செவ்வியில் இக்கருத்தைத் தெரிவித்திருந்தார்.

விடுதலைப் புலிகளுடன் பேசுவதில்லை என்பதும், இனப்பிரச்சினைக்கு பேச்சுவார்த்தை மூலம் அன்றி இராணுவரீதியாகவே தீர்வு காணப்படவேண்டும் என்பதும் சிங்கள பௌத்த பேரினவாதத்தின் நிலைப்பாடு. இதனையே சந்திரிகா அரசும் கடைப்பிடித்து வந்துள்ளது. டக்ளஸ் தேவானந்தாவின் கருத்தும் சந்திரிகா அரசின் உண்மையான நிலைப்பாட்டை நேரடித் தெளிவாக வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றது.

சந்திரிகா அரசு பேச்சுவார்த்தை நடாத்தாமல் அனைத்துத் தரப்பினரையும் ஏமாற்ற முயற்சி எடுக்கின்றது என்பதே இதன்படி அறியப்படுகின்ற உண்மையாகும். ■

"கடும் போக்கைக் கடைப்பிடித்து தனது நிலைப்பாட்டை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கு அரசாங்கம் மறுக்குமானால் சமாதான முயற்சிகள் முறிவடைந்து அதனால் எழும் பாரதூரமான விளைவுகளுக்கு அதுவே முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்க வேண்டும்"
விடுதலைப் புலிகளின் அறிக்கை உள்ளே — 2

அக்கினிச் சுவாலை-1 சந்தித்த தோல்வி அரசிற்கு ஒரு இராணுவத் தோல்வி மட்டுமல்ல! — 4

பேரினவாதத்தின் நோக்கில் மாற்றம் ஏற்படுமா? அது இதயசுத்தியுடன் ஒத்துழைக்குமா? — 6

அரசபயங்கரவாதத்தின் குறிகாட்டி எங்கள் குழந்தைகளை நோக்கி — 7

உரிமைப் போராளிகள் பயங்கரவாதிகளா? — 8

காலகட்டத் தேவையை நிறைவுசெய்ய வக்கற்றுப் போன கல்வி அமைப்பு — 9

நிழலின் மடியில் — 10

16ம் திகதி வன்னிசெல்லத் திட்டமிட்டிருந்த நோர்வே இராஜதந்திரிகள் விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் திரு. சு.ப.தமிழ்ச்செல்வனை [illegible]

17.05.2001 அன்று, வன்னியில் மல்லாவியில், விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் செயலகத்தில் நோர்வே சமாதானக் குழுவினருக்கும் விடுதலைப் புலிகளின் பிரதிநிதிகளுக்கும் மத்தியில் பேச்சுவார்த்தைகள் [illegible]

விடுதலைப் புலிகள் சார்பில் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் திரு. சு.ப.தமிழ்ச்செல்வன், [illegible]

புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்

சமாதானப் பேச்சுக்களுக்கு பெரும் குந்தகத்தை ஏற்படுத்திய சிறீலங்காவின் முடிவு

விடுதலைப் புலிகள் எச்சரிக்கை

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் வன்னியிலுள்ள தலைமைச் செயலகத்திலிருந்து 28–05–2001 அன்று விடுத்த அதிகாரபூர்வமான அறிக்கையில், புலிகள் மீதான தடையை நீக்குவதில்லையென சந்திரிகா குமாரதுங்காவின் அரசு எடுத்த முடிவை வன்மையாகக்கண்டித்துள்ளது. அரசாங்கத்தின் இம்முடிவானது அரசியற் தீர்வு நோக்கிய சமாதானப் பேச்சுக்களுக்கு பெரும் குந்தகத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதாகவும் விடுதலைப் புலிகள் குற்றம் சுமத்தியுள்ளனர்.

சிறீலங்காவின் நிலைப்பாடு குறித்து கவலையும் ஏமாற்றமும் தெரிவித்த விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைப்பீடம், சமாதானம், இன ஒற்றுமை என்ற உயரிய இலட்சியங்களைக் கருத்தில் கொண்டு அரசாங்கம் தனது முடிவை மீள்பரிசீலனை செய்யவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. கடும்போக்கைக் கடைப்பிடித்து, தனது நிலைப்பாட்டை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கு அரசாங்கம் மறுக்குமானால் சமாதான முயற்சிகள் முறிவடைந்து, அதனால் எழும் பாரதூரமான விளைவுகளுக்கு அதுவே முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்க வேண்டுமென விடுதலைப் புலிகள் கடுமையாக எச்சரித்துள்ளனர்.

'நான்கு மாதங்களுக்கு மேலாக ஒருதலைப்பட்சமாக அமைதியைப் பேணி சமாதானத்தில் எமக்குள்ள நேர்மையான ஆவலை நாம் உலகத்திற்கு நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கின்றோம். ஆனால், சிறீலங்கா அரசாங்கமோ எமது நல்லெண்ண முயற்சிக்கு ஆக்கபூர்வமான முறையில் பதில் நடவடிக்கை எடுக்க மறுத்துவந்துள்ளது. அத்தோடு, எமது போர்நிறுத்தம் முடிவுற்று ஒருசில மணிநேரத்தில் யாழ். குடாவின் தென்பகுதியில் எமது முன்னணி நிலைகளை ஊடறுத்து பாரிய படையெடுப்பு ஒன்றை மேற்கொண்டது. இதன் கொடூர விளைவாக சிங்களப் படையினர் மத்தியிலேயே பெரும் இரத்தக்களரி ஏற்பட்டதுடன் விடுதலைப் புலிகளால் உருவாக்கம் செய்யப்பட்ட சமாதான நல்லெண்ண புறநிலையும் சீர்குலைக்கப்பட்டது. இதுமட்டுமன்றி, சமீபத்தில், வன்னியில் சமாதானப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த எமது அரசியல் துறைப் பொறுப்பாளர் திரு. தமிழ்ச்செல்வனைக் கொன்றழிக்கும் முயற்சி ஒன்றையும் சிங்கள இராணுவத்தினர் மேற்கொண்டனர். இறுதியாக இப்பொழுது சமாதான நல்லெண்ணப் புறநிலையை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் நாம் தெரிவித்த யோசனைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாத முன்நிபந்தனைகளாக அரசாங்கம் நிராகரித்திருக்கின்றது. இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும் பொழுது சந்திரிகாவின் அரசுதான் சமாதானத்திற்கான அரிய சந்தர்ப்பங்களை வீணடித்ததுடன், பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பமாவதற்கும் முட்டுக்கட்டை போடுகின்றது என்பதைக் கண்டுகொள்ளலாம்' என விடுதலைப் புலிகளின் அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

'எமது தலைவர் திரு. பிரபாகரன் அவர்கள், சென்ற ஆண்டு மாவீரர் தின உரையில் கூறியதுபோன்று சமாதானப் பேச்சுக்களுக்கு நாம் முன்நிபந்தனைகளைத் திணிக்கவில்லை. அத்துடன் நாம் நிறைவேற்றமுடியாத கோரிக்கைகள் எதனையும் முன்வைக்கவில்லை. சமாதானப் பேச்சுக்களுக்கு உகந்ததான ஒரு ஆரோக்கியமான நிலையான சூழலை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன், ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நடைமுறைச் சாத்தியமான நல்லெண்ண முயற்சிகளான சில யோசனைகளையே தெரிவித்தோம். சமாதானப் பேச்சுக்களுக்கு முன்னராக போருக்கு ஓய்வு கொடுக்கவேண்டும் என்ற எமது கோரிக்கை நியாயமானது, பொருத்தமானது. ஏனென்றால், இரத்தம் சிந்தும் போரை நிகழ்த்திக்கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் கொன்றழித்தவாறு பேச்சுக்களை நடத்துவது சுத்தமுட்டாள்த்தனம். நாளாந்த வாழ்விற்கு ஆதாரமான உணவு, மருந்துவகைகள் மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் மீதான தடையை நீக்குமாறு நாம் கோருவது ஒரு மனிதாபிமான வேண்டுகோள் ஆகும்.

பொருளாதாரரீதியான இன அழிப்பை எதிர்கொண்டு நிற்கும் எமது மக்களின் தாங்கொணாத் துயரைத் துடைக்கும் நோக்குடனேயே நாம் இந்தக் கோரிக்கையை முன்வைத்தோம். எமது மக்களின் சட்டரீதியான பிரதிநிதிகளாகவும், பேச்சுக்களில் சமத்துவமான பங்குதாரர்களாகவும் அரசியல் பேச்சுவார்த்தைகளில் நாம் ஈடுபடும் நோக்கத்துடனேயே எமது இயக்கம் மீதான தடையை நீக்கிவிடுமாறு நாம் கோரிக்கைவிடுத்தோம். நோர்வேயின் சமாதானத் தூதுவர் திரு. சொல்கைம் லண்டனில் எமது அரசியல் ஆலோசகர் திரு. பாலசிங்கம் அவர்களை சந்தித்தவேளைகளில் தடைநீக்கம்பற்றிய பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டது. அத்துடன், பகிரங்க மேடைகளிலும் பத்திரிகைகளுக்கு அளித்த செவ்விகளிலும் பேச்சுக்கு முன்னராக புலிகள் மீதான தடையை நீக்குவதன் அவசியத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் திரு. பாலசிங்கம் வலியுறுத்தியிருந்துள்ளார். பயங்கரவாத முத்திரை குத்தப்பட்ட, சட்டவிரோதமான, குற்றப் பழியுடைய ஒரு அமைப்பாக நாம் பேச்சுக்களில் ஒருபொழுதும் பங்குகொள்ளப்போவதில்லை. நாம் தமிழீழ மக்களின் ஏகப்பிரதிநிதிகள். கடந்த காலங்களில் திம்புவிலும், கொழும்பிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் சிறிலங்கா அரசுடன் நாம் நடத்திய பேச்சுக்களின் போது பயங்கரவாத முத்திரை எம்மீது குத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. ஆகவேதான் பேச்சுக்களின் முன்னராக எமது மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அரசியல் நிறுவனம் என்ற சட்டரீதியான அந்தஸ்து எமக்கு வழங்கப்படுவது அவசியம். எனவே எமது கோரிக்கை நியாயமானது, பொருத்தமானது. ஒத்திசைவற்ற, சமத்துவமற்ற, முரண்பாடான இருதரப்பினர் மத்தியில் நிகழும் பேச்சும், அப்பேச்சுக்களால் ஏற்படும் தீர்வுகளும் செல்லுபடியற்றவை, நம்பகத்தன்மையற்றவை. ஆகவே, பேச்சுக்கள் ஆரம்பமாவதைத் தடுக்கும் நோக்குடன் நாம் நிறைவேற்ற முடியாத நிபந்தனைகளை முன்வைக்கின்றோம் எனக் கூறுவது தவறாகும். மாறாக, பேச்சுவார்த்தையை முன்னெடுக்க ஏதுவான புறநிலையை உருவாக்கும் நோக்குடனேயே நாம் இந்த யோசனைகளைத் தெரிவித்தோம். ஆனால், உண்மையாக, நேர்மையாக சமாதான இலட்சியத்தில் அரசாங்கத்திற்கு அக்கறை இருக்குமானால் நாம் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க போர் நெருக்கடியைத் தணித்து, பொருளாதார நெருக்குவாரங்களை அகற்றி 'புலிகள் மீதான தடையை நீக்க அரசாங்கம் தயங்காது' இவ்வாறு விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைச் செயலக அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

'ஒப்பிடமுடியாத கொடுஞ்செயல்களை இழைத்ததன் காரணமாகவே விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம்மீது பயங்கரவாத முத்திரை குத்தப்பட்டுள்ளதாக அரசாங்கத்தின் அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தக்குற்றச் சாட்டின் அடிப்படையில் இக்குற்றப் பத்திரிகையைத் தயாரித்தவரும், புலிகளை பயங்கரவாதப் பூதமாக உலகத்திற்குப் பூச்சாண்டி காட்டிவருபவருமான திரு. கதிர்காமரிடமும் சந்திரிகாவின் அரசிடமும் ஒரு காத்திரமான கேள்வியை நாம் எழுப்ப விரும்புகின்றோம். இன அழிவுப் பரிமாணத்தில் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக ஒப்பிடமுடியாத கொடுமைகளையும், மன்னிக்கமுடியாத போர்க்குற்றங்களையும் இழைத்துள்ள சிங்கள அரசை நாம் எப்படிக் குறிப்பிடுவது. எத்தகைய முத்திரையைக் குத்துவது. சிங்கள அரசு எனும் பொழுது ஆட்சிப்பீடம் ஏறிய சகல அரசாங்கங்களையுமே ஒட்டுமொத்தமாக நாம் இங்கு குறிப்பிடுகின்றோம். பல்வேறு கொடுமைகளாக, படுகொலைகளாக, இனக்கலவரங்களாக, இராணுவப் படையெடுப்புக்களாக, கடல்மார்க்கத் தாக்குதல்களாக, விமானக் குண்டுவீச்சுக்களாக, தேடி அழிப்பு நடவடிக்கைகளாக மேற்கொள்ளப்பட்ட அட்டூழியங்களில் எழுபதாயிரம் அப்பாவித் தமிழ் மக்கள் அழிக்கப்பட்டுள்ளனர். உலக மனிதவுரிமை நிறுவனங்களிடம் இதற்கான சான்றுகள் இருக்கின்றன. சிங்கள ஆயுதப்படைகள், சிங்கள காவற்துறையினர், சிங்கள அரசியல்வாதிகள், பௌத்த பிக்குமார், சிங்களக் காடையர்கள் ஆகியோரின் கூட்டு முயற்சியுடன்தான் இந்த இன அழிப்புக் கொடூரம் நிகழ்ந்திருக்கின்றது. உடலை உறையவைக்கும் இந்தப் பயங்கர நிகழ்வுகளை, இந்தக் கொடூர வரலாற்றில் பதியப்பட்ட மிருகத்தனமான சம்பவங்களை பட்டியல் போடுவதாயின் நூற்றுக்கணக்கான பக்கங்கள் கொள்ளும். சிங்களப் பூர்வீகம், பௌத்த மறுமலர்ச்சி என்ற பெயரில் இழைக்கப்பட்ட இந்த அப்பட்டமான இனக்கொலையைப் புரிந்த சிங்கள அரசை நாம் எப்படிப் பெயரிட்டுக் குறிப்பிடுவது. நிச்சயமாக இதனை ஒரு பயங்கரவாத அரசு என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இந்த அரசின் செயற்பாடுகளை பயங்கரவாதம் என்றுதான் நாம் குறிப்பிடவேண்டும். இந்தப் பயங்கரவாத வன்முறைக்கு எதிராகவே கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எமது விடுதலை இயக்கம் போராடிவருகின்றது. சிங்கள அரச பயங்கரவாத ஒடுக்குமுறையிலிருந்தும், ஆக்கிரமிப்பிலிருந்தும் எமது மக்களையும் மண்ணையும் பாதுகாக்கவே நாம் போராடிவருகின்றோம். அரச பயங்கரவாத வன்முறைக்கு எதிர்விளைவான வன்முறையாகவே எமது ஆயுதப் போராட்டம் அமையப்பெற்றிருக்கின்றது. எனவே தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தை பயங்கரவாதப் பூதமாக சித்தரித்துவிட முடியாது. மானிடத்தின் அடிப்படை உரிமையான வாழும் உரிமையை ஆதாரமாகக் கொண்டு தன்னினத்தின் தற்பாதுகாப்பிற்காகவே நாம் போராடிவருகின்றோம். அரச பயங்கரவாதமாக வெளிப்பாடு காணும் தனது சொந்தக் குற்றங்களையும் கொடுமைகளையும் மூடிமறைப்பதற்காகவே எம்மை சர்வதேசப் பயங்கரவாதிகள் என சந்திரிகா அரசு அனைத்துலகரீதியில் பொய்ப்பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றது. இதன் காரணமாகவே எம்மீது குத்தப்பட்டுள்ள பயங்கரவாத முத்திரையை அகற்றுவதற்கும் அரசு மறுத்து வருகின்றது' எனப் புலிகளின் அறிக்கை கூறுகின்றது.

நோர்வே அரசின் சமாதான முயற்சியை முன்னெடுக்க ஏதுவாக விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடையை நீக்கிவிடுமாறு சந்திரிகா அரசை வற்புறுத்தும்படி சர்வதேச சமூகத்திடம் புலிகள் இயக்கம் வேண்டுகோளையும் விடுத்துள்ளது. ●

மக்கள் கொலைஞர் மாண்புமிகு தூதுவர்

அவுஸ்திரேலியாவிற்கான சிறீலங்கா தூதுவராக சிறீலங்கா அரசினால் நியமிக்கப்பட்டுள்ள ஓய்வுபெற்ற இராணுவ அதிகாரி மேஜர் ஜெனரல் ஜானக பெரேராவின் நியமனத்தை அவுஸ்திரேலிய அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. மிகமோசமான மனித உரிமை மீறல் குற்றச்சாட்டுக்கள் உள்ளவரான மேஜர் ஜெனரல் ஜானக பெரேராவின் நியமனம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதல்ல எனமனித உரிமை அமைப்புக்கள் பலமான அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருந்தபோதும் அவுஸ்திரேலியா அதனைப் புறக்கணித்து நியமனத்தை ஏற்பதன் மூலம் அவரின் இராஜதந்திர அந்தஸ்த்தை உறுதி செய்துள்ளது.

சிறீலங்கா ஆயுதப்படையினரைப் பொறுத்து மனித உரிமை மீறல்கள் என்பவை சாதாரணமான விடயங்களே. இது குறித்து அவர்கள் என்றுமே கவலை கொள்வதுமில்லை. அவ்வாறு கவலை கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு இம் மீறல்களுக்கு ஆட்சியாளர்களின் ஆசீர்வாதம் இருப்பதும் காரணமாகும். இவ்வாறாக இவ்விடயம் பொதுமைப்படுத்தப்பட்டதாக இருப்பினும், மேஜர் ஜெனரல் ஜானக பெரேரா போன்ற சிலர் இதில் சிறப்பித்துக் கூறப்படக்கூடியவர்கள்.

ஏனெனில், சிறீலங்காவில் இடம்பெற்ற பல படுகொலைச் சம்பவங்களுடன் இவர் நேரடியாகத் தொடர்புபட்டவர். ஜே.வி.பி. கிளர்ச்சிக்காலத்தில் (1987-88) பல நூற்றுக்கணக்கானோரின் படுகொலைகளுடனும், யாழ். குடாநாட்டில் செம்மணிப்படுகொலைகள் (1996) தொடர்பாகவும் அவரின் பெயர் வெளிப்படையாகவே தொடர்புபட்டதாகவும் இருந்தது.

அதிலும் குறிப்பாக ஜே.வி.பி. காலப் படுகொலைகளில் பெரும் சர்ச்சைக்குரியதாக மாறிய சூரியகந்த படுகொலைகளுடன் இவருக்கு சம்பந்தமுண்டு என விசாரணை நீதிமன்றுவரையும் சென்றது. ஆனால், அவர் போர் முனையில் உள்ளார் என்ற ரீதியில் விசாரணைக்கு அவர் சமூகம் அளிப்பதுகூட தவிர்க்கப்பட்டது.

இதேசமயம் செம்மணிப்படுகொலை விவகாரமானது உயர் அதிகாரிகள் விசாரணைக்கு உட்படுத்தும்வரையில் செல்லவிடாது திசைதிருப்பப்பட்டுவிட்டது என்றே கூறலாம். இப்புதைகுழி விவகாரத்தில் சில சிப்பாய்கள் மாட்டிக்கொள்ள அதிகாரிகள் அனைவரும் தப்பித்துக் கொண்டுவிட்டனர். இந்தநிலையில் ஜானக பெரேராவும் தப்பித்துக்கொண்டுவிட்டார்.

இந்தவகையில் பெரும் மனித உரிமை மீறல் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு உள்ளாகியுள்ள மேஜர் ஜெனரல் ஜானக பெரேரா, இக் குற்றச்சாட்டுகளில் இருந்து தப்பித்துக் கொண்டுள்ளமைக்கு அரசாங்கத்தரப்பு மக்களுக்கு நீதி வழங்கத் தயாராக இல்லாமையும், நீதிமன்றம் வரையில் சென்றவைகூட உரியகாலத்தில் விசாரணைக்கு எடுக்கப்படாமையும் காரணங்களாகின.

இதேசமயம் பல படுகொலைகளுக்குக் காரணமானவர் என விமர்சிக்கப்பட்டுள்ள ஒருவரை தமது அரசின் பிரதிநிதியாக சிறீலங்கா அரசு தெரிவுசெய்து அனுப்புவது ஒன்றும் ஏமாற்றம் அளிக்கக்கூடியதல்ல. ஏனெனில், சிறீலங்கா அரசு ஏற்கனவே இன அழிப்பு நடவடிக்கைகளிலும், மனித உரிமை மீறல்களிலும் 'சர்வதேச புகழ் பெற்ற நாடு' ஆகும். ஆகையினால் சிறீலங்கா தமது பிரதிநிதியாக ஜானக பெரேரா போன்றவர்களை நியமனம் செய்துள்ளமை ஆச்சரியத்திற்கோ அதிர்ச்சிக்கோ உரியதல்ல.

ஆனால், அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகள் இவ்வாறானவர்களை ஒரு நாட்டின் பிரதிநிதியாக ஏற்றுக் கொள்வதுதான் ஏமாற்றம் அளிப்பதாக உள்ளது. இன்று உலகில் இனப்படுகொலை புரிந்த இராணுவ அதிகாரிகள் யுத்தக்குற்றவாளிகள் என்ற ரீதியில் சர்வதேச நீதிமன்றத்தின் முன் நிறுத்தப்பட்டு விசாரணைக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றனர்.

அது மாத்திரமல்லாது [illegible] சில இராணுவ உயர் அதிகாரிகளை விசாரணைக்கு உட்படுத்த ஒப்படைக்குமாறு கோரப்பட்டும் வருகின்றது. இவ்வாறு சர்வதேச நிலைமை இருக்கையில் பெருமளவு படுகொலைகளுக்கு காரணம் எனக் குற்றச்சாட்டுக்கு உள்ளான ஒருவரை அரசின் பிரதிநிதியாக இராஜதந்திரியாக ஏற்றுக்கொள்வதானது ஒருவகையில் அதிர்ச்சியூட்டுபவையாகவும், அதேசமயம் அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளின் நம்பகத்தன்மையை கேள்விக்குரியவையாகவும் ஆக்கிவிட்டுள்ளது.

ஏனெனில் மனித உரிமைகள் குறித்தும், ஜனநாயகம் பற்றியும் அதிகளவில் பேசும் அரசுகளில் மேற்கு நாடுகள் போன்று தன்னைப் பாவித்துக்கொள்ளும் அவுஸ்திரேலியாவும் ஒன்று. இந்நிலையில் மனித உரிமை அமைப்புக்களின் கோரிக்கைகளையே நிராகரிக்கும் வகையில் அவுஸ்திரேலியா செயற்படுவதானது, அந்நாடு இவ்விவகாரத்தில் ஆழமான பற்றுறுதி கொண்டிருக்கவில்லை என்பதையே வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. அன்றி அவுஸ்திரேலிய ஆட்சியாளர்கள் தமது கடந்தகால வரலாற்றில் பற்றுறுதியாகவுள்ளனரோ என்று எண்ணவைக்கின்றது. ●

மே மாத ஆரம்பத்தில், மாவனல்லையில், முஸ்லீம் மக்களுக்கெதிராக சிங்களப் பேரினவாதக்கும்பல், தொடர்ச்சியாக நான்கு ஐந்து நாட்களாக நடத்திய கோரவெறியாட்டத்தில் உயிரிழப்புக்களும் சொத்தழிவுகளும் ஏற்பட்டது தெரிந்ததே. கிராமிய கைத்தொழில் அமைச்சரான மகிபால கேரத்தே, முஸ்லீம் மக்களுக்கெதிரான திட்டமிட்ட இந்த வன்முறை வெறியாட்டத்தின் காரணகர்த்தா என்பது முஸ்லீம் மக்களால் முன்வைக்கப்படும் குற்றச்சாட்டு.

தனது அமைச்சரின் திட்டத்திலேயே முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டது என்பது நன்கு தெரிந்திருந்தும், அதற்கொரு விசாரணைக்குழு அமைப்பதாக சந்திரிகா அறிவித்திருந்தார். இது வேடிக்கையான விசயமாக இருப்பதென்னவோ உண்மைதான். ஆனால் அதனையும்விட வேடிக்கையான விடயம் என்னவென்றால், அந்த விசாரணைக் குழுவிற்கு சிங்கள இனவெறியராகத் தன்னை அடையாளம் காட்டிக்கொண்டுள்ள ரட்னசிறீ விக்கிரமநாயக்காவை நியமித்ததுதான்.

இதோ... களத்திற்கும் கருத்திற்கும் பொருத்தமான கருத்தோவியம். விசாரணைக்குழுத் தலைவர் ரட்னசிறீ விக்கிரமநாயக்காவைக் கண்டதும், முஸ்லீம்கள் திகைத்து நிற்பதும், சிங்களக் குண்டர்களோ குதூகலத்துடன் கைகுலுக்க விரைவதும் நல்ல பொருத்தம். ஒவியத்தை பிரசுரித்து நல்கிய தினக்குரலுக்கு நன்றி.

நறுக்குச் செய்திகள்

குறிப்பறிந்து நடக்கும் அரசு

கடந்த 26ம் திகதி, கொழும்பில் பொறளையில், அகில இலங்கை பௌத்த மகா சம்மேளன மாநாட்டு மண்டபத்தில், சிங்கள பௌத்த பேரினவாதிகளின் மாநாடு நடைபெற்றது. சமாதானத்துக் கெதிரான இந்த மாநாட்டில், 'அரசு விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடையை நீக்கவோ, அன்றி அந்த அமைப்புடன் பேச்சுக்களை நடாத்தவோ கூடாது. யுத்தத்தின் மூலமே அவர்கள் தோற்கடிக்கப்பட வேண்டும்' என தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்பட்டது.

அஸ்கிரிய, மல்வத்தை பீடாதிபதிகள் உட்பட நூற்றுக்கணக்கான புத்தபிக்குகள், சிங்களப்பேரினவாதிகள் கலந்துகொண்டனர். சிங்களப் புத்திஜீவிகள் எனப்படுவோரும், முன்னாள் படையதிகாரிகளும், சிங்கள வர்த்தகப் புள்ளிகளும் இம்மாநாட்டில் கலந்துகொண்டனர். 'தமிழர்களின் தாயகக்கோட்பாடு, சுயநிர்ணய உரிமை என்பனவற்றை அங்கீகரிக்கக்கூடாது' 'தமிழர்கள் இந்நாட்டின் சிறுபான்மையினரே அவர்களுடன் பேசவேண்டிய அவசியமில்லை' 'இலங்கைத்தீவு சிங்களவர்களுக்கே உரிமையானது. இதில் யாருக்கும் உரிமை கிடையாது' 'விடுதலைப் புலிகளை சம அந்தஸ்துடன் பேச்சுவார்த்தை மேசையில் அமரவிடக்கூடாது' இது போன்ற தீர்மானங்களை இங்கு திரண்ட சிங்கள பௌத்த பேரினவாதிகள் நிறைவேற்றினர்.

இவர்களைத் திருப்திப்படுத்தவோ என்னவோ... இதற்கு முதன்நாளே, விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடையை அரசு நீக்கிக்கொள்ளாது என, அரசு அவசரமாக அறிவித்துக்கொண்டது.

தொலைந்தவர் மீள்வரோ

திருகோணமலை மாவட்டத்தில், கடந்த 23ம் திகதி, சிறீலங்காக் கடற்படையினர் மீது விடுதலைப் புலிகள் மேற்கொண்ட தாக்குதல், சிங்களக்கடற்படையினர் மத்தியில் பெரும் உயிரிழவை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. அண்மைக் காலங்களில் கிழக்கில் கடற்படையினரின் அட்டகாசம் அதிகரித்துவந்திருக்கும் நிலையில், இத்தாக்குதல் நடாத்தப்பட்டிருக்கின்றது. கடற்படையினர் சென்ற படகொன்று முற்றாக சிதைந்து சின்னாபின்னமாக, பதினெழு பேர் கொல்லப்பட்டு, மேலும் இருபத்தொருபேர் படுகாயமடைந்திருக்கின்றனர். விடுதலைப் புலிகள் தமது ஒருதலைப்பட்ச போர்நிறுத்தத்தை முடித்துக் கொண்ட பின்னர் நடத்திய தாக்கமான தாக்குதலாக இதனைக் கொள்ளமுடியும்.

ஆட்பற்றாக்குறையில் திண்டாடும் சிங்களக் கடற்படையினருக்கு இத் தாக்குதல் பெரும் தாக்கமே.

தாக்குதல் நடந்த மறுநாள், சிறீலங்காக் கடற்படைத் தலைமை, தலைமறைவான கடற்படையினருக்கு பொது மன்னிப்பு அளிப்பதாக அறிவித்திருக்கின்றது. படையில் இருந்து தப்பி தலைமறைவாகியிருப்போர், தண்டிக்கப்படுவோம் என்ற பயமேதுமின்றி, மீண்டும் படையில் இணைந்துகொள்ளுமாறு கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. யூன் நாலாம் திகதியில் இருந்து நான்கு நாட்களுக்கு இப்பொதுமன்னிப்புக்காலம் அமுலில் இருக்குமாம். தொலைந்தவர் மீள்வரோ...?

இது சற்று புதுமையான செய்தி

1997ம் ஆண்டு, கொழும்பு மாளிகாவத்தையில் தனியார் வாகனம் ஒன்றை, தடுத்து வைத்தனர் சிறீலங்காப் பொலிஸார். மட்டக்களப்பில் இருந்து கொழும்பிற்கு விடுதலைப் புலிகளுக்காக வெடிகுண்டுகளைக் கடத்துவதற்கு, இந்த வாகனம் பயன்படுத்தப்பட்டதாகக்கூறியே, வாகனம் தடுத்து வைக்கப்பட்டது. நான்கு வருடங்களாக நடைபெற்ற விசாரணையின் இறுதியில், குற்றங்கள் எதுவும் நிரூபிக்கப்படாத நிலையில், வாகனத்தை உரிமையாளரிடம் கையளிக்குமாறு நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டிருந்தது.

சிங்களப் பொலிஸாருக்கு, ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாத தீர்ப்பு இது என்பதில் சந்தேகமில்லை. தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட சில மணிநேரத்தில், வாகனத்தில் கீழே மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த, குண்டு ஒன்றை மீட்டிருப்பதாக அறிவித்தனர் சிங்களப் பொலிஸார். தற்போது விசாரணைகள் மீண்டும் ஆரம்பித்துள்ளன. மேலும் பலர் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். நான்கு வருடங்களாக பொலிஸ் நிலையத்தில் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருந்த வாகனத்தில் இருந்து, தற்போது குண்டைக் கண்டுபிடித்திருக்கின்றனர் பொலிஸார். அதிலும், வாகனத்தை உரிமையாளரிடம் ஒப்படைக்குமாறு நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கிய பின்னர்.

அக்கினிச்சுவாலை-1 சந்தித்த தோல்வி அரசிற்கு ஒரு இராணுவத்தோல்வி மட்டுமல்ல!

அக்கினிச்சுவாலை-1 இல் சிறீலங்கா இராணுவம் சந்தித்த தோல்வியானது தனியானதொரு இராணுவத் தோல்வி எனக்கொள்ளக்கூடியதல்ல. அதுவொரு இராணுவ, அரசியல் - இராஜதந்திரத் தோல்வியென்ற எல்லைவரை சென்றுவிட்டதொரு தோல்வியாகும். ஏனெனில் இத் தோல்வியானது சிறீலங்கா அரசின் அரசியல் - இராஜதந்திர செற்பாடுகளையே வெகுவாக நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்கும்/முடக்கும் அளவில் பலமானதாக உள்ளது.

சந்திரிகா குமாரதுங்க அரசு யுத்தம் என்பதையே முடிந்த முடிவாகக் கொண்டிருந்தது. அவ்வாறு இல்லாதுவிடில், சுமார் 100 பில்லியன் ரூபாக்களை அது யுத்தத்திற்காகச் செலவு செய்திருக்கமாட்டாது. இவ் யுத்தத்தை ஓர் உள்நாட்டுப்போர் என்ற எல்லைக்கு அப்பால் விஸ்தரிக்கும் அளவில் நவீன போர்த்தளபாடங்களை கொள்வனவு செய்திருக்கமுடியாது.

ஆனையிறவுப் படைத்தளத்தின் வீழ்ச்சியானது சிறீலங்கா இராணுவத்தின், ஏன் அரசினதும் கௌரவத்திற்கு நேர்ந்ததொரு அவமானமாகவே சிறீலங்காத் தரப்பினரால் பார்க்கப்படுகின்றது. அத்தோடு அத்தளம்/பிரதேசம் விடுதலைப் புலிகளின் கைகளில் இருக்கும் வரையில் இராணுவரீதியில் புலிகளுக்குச் சமநிலையிலேயோ அன்றிப் புலிகளைவிட மேலான நிலையிலேயோ அரசு இருப்பதாக நோக்கப்படவும்மாட்டாது.

இந்நிலையில் ஆனையிறவுப் பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றுதலே இராணுவ அரசியல்ரீதியில் தனைப் பலப்படுத்திக்கொள்வதற்கு அடிப்படையானது என்பது மட்டுமல்ல, விடுதலைப் புலிகளுடன் அரசியல் பேரத்தில் ஈடுபடுகையில் தமது கையை ஓங்கச் செய்யும் என்பது அரச தரப்பின் மதிப்பீடாகும். இது தவிர அப்பிரதேசமானது விடுதலைப் புலிகளின் கைகளில் இருப்பதென்பது யாழ். குடாநாட்டில் நிலைகொண்டுள்ள சிங்கள இராணுவத்தின் இருப்பிற்கு எப்பொழுதுமே அபாயகரமான/ஆபத்து நிறைந்ததொன்றாகவே இருக்கும் என்றே கருதப்படுகின்றது.

ஆகையினால்த்தான் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் அறிவிப்புச் செய்திருந்த ஒருதலைப்பட்சமான போர்நிறுத்தம், நோர்வேயின் சிறப்புப் பிரதிநிதி எரிக் சுல்கைம் கொண்டுவரமுனைந்த புரிந்துணர்வு உடன்பாடு என்பனவற்றைச் சந்திரிகா அரசாங்கம் பொருட்படுத்தவில்லை.

விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் ஒருதலைப்பட்சமான போர்நிறுத்தத்தை அறிவித்தபோதும், அதைப் பின்னர் மூன்று தடவைகள் நீடித்தபோதும் சர்வதேச நாடுகள் பலவும் வரவேற்புத் தெரிவித்தன. உள்நாட்டில் பல சக்திகள் விடுதலைப் புலிகளின் யுத்தநிறுத்த அறிவிப்பை அரசாங்கம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென ஒன்றிற்குப் பல தடவைகள் கோரிக்கையும் விடுத்திருந்தன.

ஆனால் சந்திரிகா குமாரதுங்க அரசாங்கம் மக்கள் நலன் கருதியும்சரி, வேறு எவரது கோரிக்கைகளுக்கு இணங்கியும்சரி யுத்தநிறுத்தம் செய்யவோ அன்றி பேச்சுவார்த்தைகளுக்கான முன் முயற்சிகளை மேற்கொண்டதாகவோ இல்லை. மாறாக, விடுதலைப் புலிகள் தம்மை இராணுவ ரீதியில் பலப்படுத்திக் கொள்ளவே இவ்வாறான யுத்தநிறுத்தத்தை அறிவித்துள்ளனர் என்ற அர்த்தமற்ற வாதத்தையே திரும்பத்திரும்பக் கூறிக்கொண்டிருந்தது.

இதன் காரணமாக புலிகள் வழங்கிய, யுத்தத்தை நிறுத்திப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தை அரசாங்கம் கைநழுவவிட்டது அதுமட்டுமல்ல, அவ் யுத்தநிறுத்த காலத்தைப் பயன்படுத்தி சில இராணுவ அனுகூலங்களையும் அது பெற்றுக்கொண்டது. அரசின் நடவடிக்கைகள் யுத்தநிறுத்தத்தைப் பாதிக்கும் என விடுதலைப் புலிகள் தமது யுத்தநிறுத்த அறிவிப்புக்களில் தெரிவித்திருந்தபோதும் அதுவும் அரசால் கண்டுகொள்ளப்படவில்லை.

இந்நிலையில் கடந்த ஏப்ரல் 24ஆம் திகதி நள்ளிரவுடன் புலிகளின் ஒருதலைப்பட்ச யுத்தநிறுத்தம் முடிவுக்கு வந்த கையுடன், அதாவது சுமார் ஐந்து மணிநேரத்திற்குள் அக்கினிச்சுவாலை-1 என்ற பாரிய இராணுவ நடவடிக்கையினைச் சிறீலங்கா இராணுவம் ஆரம்பித்தது. இந்நடவடிக்கையானது தனியாக இழந்த ஆனையிறவுப் பிரதேசத்தை மீட்டெடுப்பதற்கானதொரு நடவடிக்கை மட்டுமல்ல, சந்திரிகா அரசின் அடுத்தகட்ட அரசியல், இராஜதந்திர நகர்வுகளுக்கான அடிப்படையையும் கொண்டதாகும்.

ஏனெனில் இந்நடவடிக்கை மூலம் சந்திரிகா குமாரதுங்க அரசு உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு அபிப்பிராயங்களுக்கும் மாறானதொரு அணுகுமுறையை மேற்கொள்வதாக அமைவதோடுமட்டுமல்ல, சமாதானத்திற்கான/பேச்சுவார்த்தைகளுக்கான இடையூறுகளைத் தோற்றுவிப்பதானதாக இருக்கும் என்பதும் முன்னுணரக்கூடியதாகவுமே இருந்தது. ஆயினும், இவற்றைப் புறந்தள்ளி இராணுவ வெற்றி ஒன்றை ஈட்டிக்கொள்வதன்மூலம் இராணுவ-அரசியல் சூழ்நிலையையே மாற்றி அமைத்துவிட சந்திரிகா அரசாங்கம் முற்பட்டது.

இதனால்தான், அக்கினிச்சுவாலை-1 நடவடிக்கை எந்தநிலையிலும் தோல்வியுறாத வகையில் அமைதல்வேண்டும் என்பதற்கான வகையில் பெரும் தயாரிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் களமுனை, திட்டமிட்டது போன்று அமையவில்லை. விடுதலைப் புலிகள் கொடுத்த உக்கிரமான பதிலடியானது பாரிய நடவடிக்கை என்பதற்கு ஏற்ப பாரிய இழப்புடன் [illegible] அமைந்தது. மோதலில் [illegible] இழப்பு எல்லைமீறியதால் இராணுவம் பின்வாங்கி ஓடவேண்டிய நிலையேற்பட்டது. இராணுவத்திற்கு ஏற்பட்ட இழப்புக்குறித்து அரச தரப்பினால் ஒருமித்த குரலில் பேசக்கூட முடியாத நிலையே உருவாகியது.

இவ்வாறு இராணுவத்தரப்பிற்கு ஏற்பட்ட பின்னடைவிற்கு உண்மையான காரணத்தைக்கூற முடியாதநிலையில் விடுதலைப் புலிகள் யுத்தநிறுத்த காலத்தைப் பயன்படுத்தித் தம்மைப் பலப்படுத்திக் கொண்டுவிட்டனர் எனவும் புலிகளின் பாரிய நடவடிக்கைக்கான திட்டம் ஒன்றைக் குழப்பிவிட்டோம் எனக் கூறிய கருத்துக்கள்கூட எவரது கவனத்தையும் கவரவில்லை. மாறாக அரசாங்கம் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கான சந்தர்ப்பம் ஒன்றை இந்நடவடிக்கைமூலம் பாதிப்பிற்குள்ளாக்கிவிட்டது என்ற குற்றச்சாட்டுக்களே எழுந்தன.

இந்நடவடிக்கையில் இராணுவம் வெற்றி பெற்றிருக்குமேயானால், பயங்கரவாதத்திற்கெதிரான போர் என்ற ரீதியில் பெரும் பிரச்சாரத்தை சிறீலங்கா அரசாங்கம் முன்னெடுத்திருக்கும். சமாதான முயற்சிகளுக்கு விடுதலைப் புலிகள் காட்டிவந்த ஆதரவு புலிகளின் பலவீனத்தின் வெளிப்பாடு எனச் சித்தரிக்கப்பட்டு புலிகள் தோற்கடிக்கப்படும் வரையில் யுத்தம் தொடரும் என்று அரசாங்கம் குரல் எழுப்பி இருக்கும்.

இவ்வேளையில் பௌத்த சிங்களப் பேரினவாதமும் அரசாங்கத்துடன் இணைந்து யுத்தம் முன்னெடுக்கப்படுதல் வேண்டும் எனப்போடும் கூக்குரல் காரணமாக சமாதானம், பேச்சுவார்த்தைகள் என்பன பற்றிய பேச்சுக்கள் அடங்கிப் போயின். குறிப்பாக பிரதமர் ரட்ணசிறி விக்கிரமநாயக்க போன்றவர்களின் குரல்கள் தற்பொழுது அடங்கிப்போயுள்ளன போன்றில்லாது உரத்து ஒலித்திருக்கும்.

இதேசமயம் வெளிநாடுகள் குறிப்பாக அமெரிக்கா, இந்தியா போன்ற அரசுகள் சமாதானத்திற்குப் புலிகள் வழங்கிய ஒத்துழைப்பை மறந்தவர்களாக சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் யுத்த முயற்சிகளுக்கு மௌனமாக தமது அங்கீகாரத்தை வழங்குபவையாக இருக்கையில், மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் சமாதான முயற்சிகள் பாதிப்பிற்குள்ளாகலாம் எனச் சிறு கவலை வெளியிடுவதுடன் நின்று கொண்டிருப்பதாகவே முடிந்திருக்கும்.

ஆனால், அக்கினிச்சுவாலை-1 சந்தித்துள்ள பெரும் தோல்வியானது யுத்தம் குறித்து அரசு பேசுவதற்குப் பதிலாக சமாதான முயற்சிகளை அரசாங்கம் கைவிடவில்லை, தற்பொழுதும் பேச்சுக்களை நடாத்த அரசாங்கம் தயாராகவே உள்ளது என்ற அறிவிப்பை வெளியிடும் நிலைக்குக்கொண்டு வந்துள்ளது. அதாவது அக்கினிச்சுவாலை-1இல் ஏற்பட்ட தோல்வி பொருட்படுத்தத்தக்கதோ அன்றி பேச்சுவார்த்தை குறித்த அரசின் நிலைப்பாட்டை மாற்றிவிட்டதாகவோ இல்லை என்பது போன்று காட்டிக்கொள்ள வேண்டியநிலையை உருவாக்கியுள்ளது. ஏனெனில், இப்பெரும் தோல்வியின் பின்பும் யுத்தம் குறித்தே உரக்கப்பேசின் நாட்டை [illegible] அரசு இட்டுச் செல்கின்றது என்ற பிரச்சாரத்தை மேலும் தீவிரமாக்கிவிடும். ஆனால், அதற்காக அரசு இராணுவ முயற்சிகளை கைவிட்டுவிட்டது என்றோ, இராணுவத் தயாரிப்புக்களை தவிர்த்துள்ளது என்றோ அர்த்தமாகிவிடாது.

இதேசமயம் அக்கினிச்சுவாலை-1 நடவடிக்கை அமெரிக்கா, இந்தியா போன்றவற்றிற்கு ஒருபுறம் ஏமாற்றத்தையும், மறுபுறம் கவலையையும் கொடுத்துள்ளது. இதனை அக்கினிச்சுவாலை-1 குறித்த அவர்களின் நிலைப்பாடு காட்டுவதாக உள்ளது. இந்திய அரசு, மோதலில் பெருமளவு உயிரிழப்பு ஏற்பட்டமை குறித்துக் கவலை வெளியிட்டுள்ள அதேசமயம், அமெரிக்க அரசு இருதரப்பும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்த முன்வருதல் வேண்டும் எனத் தெரிவித்துள்ளது. இந்திய அரசு வெளியிட்டுள்ள கவலை பொதுவில் அதிக அளவிலான உயிரிழப்பு குறித்ததாக இருப்பினும்கூட அரச தரப்பிற்கு அதிக அளவில் ஏற்பட்ட சேதமே இக்கவலை தெரிவிப்பிற்குக் காரணமாகும். ஏனெனில் இதுவரையில் தமிழ் மக்கள் மீது சிங்கள அரசு மேற்கொண்ட , படுகொலைகளுக்குக்கூட இந்த வகையில் இந்திய அரசு விரைந்து கவலை வெளியிட்டது கிடையாது.

இதேவேளை, அக்கினிச்சுவாலை-1ஐ விடுதலைப் புலிகள் எதிர்கொண்டுள்ள விதத்தினைப் பார்க்கையில் யாழ். குடாநாட்டில் இராணுவம் மீது பெரும் வலிந்து தாக்குதல்களை நடாத்தும் பலம் புலிகளிடம் உண்டு என்பதை உறுதி செய்வதாகவே உள்ளது. இந்நிலையானது குடாநாட்டில் இராணுவத்தின் இருப்பிற்குச் சவால் விடும் வகையில் அமையக்கூடியதாகும்.

இதுகுறித்து அமெரிக்காவோ அன்றி இந்தியாவோ அன்றிச் சிறீலங்காவோ வெளிப்படையாக இதுவரையில் பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. ஆயினும், அடிப்படையில் இது குறித்த கேள்வி, அச்சம் பலமாகவே உள்ளது. இதன் வெளிப்பாடாகவே அமெரிக்கா சமாதான முயற்சிகளை வலியுறுத்தி உள்ளமை உள்ளதெனச் சில அரசியல் விமர்சகர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

ஆனால், அமெரிக்காவும், இந்தியாவும் சிறீலங்காவின் கவலையையும், நெருக்கடியையும் புரிந்துகொண்டு இருப்பினும் அக்கினிச்சுவாலை-1இன் தோல்வியானது சிறீலங்கா ஆட்சியாளருக்கு வெளியுறவு தொடர்பாக இராஜதந்திர நடவடிக்கைகளில் மந்தநிலை ஒன்றைத் தோற்றுவித்துள்ளது. அதாவது சிறீலங்கா அரசு தமது இராஜதந்திர நடவடிக்கைகளில் நம்பகத் தன்மையைத் தோற்றுவிக்க வேண்டியதொரு தேவை அதற்கு எழுந்துள்ளதெனலாம்.

அதிலும் குறிப்பாக ஐரோப்பிய நாடுகளில், சிறீலங்கா அரசின் இராஜதந்திர முயற்சிகளுக்கு புத்துயிர்ப்பு அளிக்க வேண்டியே உள்ளது. ஏனெனில் கடந்த ஆண்டின் இறுதியிலும், இவ் ஆண்டின் தொடக்கத்திலும், மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு விஜயம் செய்த ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்கவிடம் தனித்தனியாகவும் ஐரோப்பிய யூனியன் ரீதியிலும், ஐரோப்பிய நாடுகள் இனப்பிரச்சினைக்கு யுத்தத்தை நிறுத்திப் பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பிக்குமாறு கோரியிருந்தன.

இருப்பினும் ஜனாதிபதி சந்திரிகா அதற்குச் செவிசாய்க்கவில்லை. யுத்தத்தைத் தொடரவே செய்தார். ஆனால், யுத்தம் தற்பொழுது பெரும் அழிவைச் சந்தித்துள்ள நிலையில் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் இசைவாக்கமானதொரு இராஜதந்திர அணுகுமுறையைக் கைக்கொள்ள வேண்டிய புதிய அணுகுமுறை ஒன்றின் தேவை ஏற்பட்டுள்ளதெனலாம்.

இதன் அவசியத்தையும், அவசரத்தையும் இனப்பிரச்சினை தொடர்பாக விடுதலைப் புலிகளுக்கும், அரசிற்கும் இடையில் [illegible]

[illegible]

[illegible]

ஜெயராஜ்

வீர வணக்கம்

கிடைக்கப் பெற்ற மாவீரர்களின் பெயர்கள்

வீரவேங்கை கவிப்பிரியா
அண்ணாமலை இந்திராதேவி
மயில்வாகனபுரம், பிரமந்தனாறு, விசுவமடு.

அக்கினிச்சுவாலை நடவடிக்கை மீதான முறியடிப்புச்சமரின்போது வீரச்சாவடைந்துள்ளார்.

லெப்.கேணல் சத்தியநாதன்
செல்லத்துரை புவனேஸ்வரன்
மன்னார்

23.05.2001 அன்று செட்டிகுளம் பகுதியில் சிறீலங்கா இராணுவத்துடன் ஏற்பட்ட மோதலில் விழுப்புண்ணடைந்து சிகிச்சையின்போது வீரச்சாவடைந்தார்.

2ஆம் லெப் தயாக்காந்த்
நல்லதம்பி சுதாகரன்
மட்டக்களப்பு

08.05.2001 மட்டு கொம்மாந்துறை குருந்தையடி என்னும் இடத்தில் இராணுவத்துடனான மோதலில் வீரச்சாவடைந்தார்.

மேஜர் எழில்ச்செல்வன்/ரூபநிதி
சிவசிதம்பரம் சிவசீலன்
யாழ் மாவட்டம்
த.மு: புதுக்காடு,வட்டக்கச்சி, கிளிநொச்சி

15.05.2001 கொக்காவில் பகுதியில் சிறீலங்கா இராணுவத்தினர் பதுங்கியிருந்து நடத்திய தாக்குதலில் வீரச்சாவடைந்தார்.

கப்டன் இசைமுல்லை
துரைராசா யோகேஸ்வரி
யாழ் மாவட்டம்
த.மு: மங்கை குடியிருப்பு மல்லாவி

17.05.2001 அன்று கிளாலிப் பகுதியில் சிறீலங்கா இராணுவத்துடன் ஏற்பட்ட எதிர்பாராத மோதலில் வீரச்சாவடைந்துள்ளார்.

வீரவேங்கை அருஞ்சுடர்
செல்லத்துரை கலாவதி
யாழ் மாவட்டம்
த.மு: ஆலங்குளம் துணுக்காய் மல்லாவி

13.05.2001 அன்று சிறீலங்கா இராணுவத்துடன் ஏற்பட்ட எதிர்பாராத மோதலில் வீரச்சாவடைந்தார்.

கப்டன் கவிஅமுதன்
குலசேகரம் ஞானவேல்
திருகோணமலை

18.05.2001 அன்று திருமலை நுரைச்சோலை பகுதியில் நடந்த இராணுவத்துடனான மோதலில் வீரச்சாவடைந்தார்.

வீரவேங்கை தமிழ்வேந்தன்
சுந்தரம் பிரியதாஸ்
யாழ் மாவட்டம்
த.மு: கோணாவில், அக்கராயன், கிளிநொச்சி

21.05.2001 அன்று முகமாலைப் பகுதியில் தவறுதலாக ஏற்பட்ட வெடிவிபத்தின்போது வீரச்சாவடைந்துள்ளார்.

விடுதலையை ஆழமாக நேசித்த வீரமாணவன்

சிங்களப் பேரினவாதத்தால் தமிழீழ மக்கள் அடக்கப்பட்டு ஒடுக்கப்பட்டு, உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட நிலையில் உரிமைகளை வென்றெடுக்க கொதித்தெழுந்தான் சிவகுமாரன்.

உரும்பிராய் மண்ணில் உதித்து யாழ். இந்துக்கல்லூரி மாணவனாக கல்வியைத் தொடர்ந்த தமிழீழ மைந்தன் சிவகுமாரன் சிங்கள இராணுவ இயந்திரத்தின் அடக்குமுறையினை ஒடுக்க கங்கணம் கட்டினான். 1971ஆம் ஆண்டு தமிழினத்தின் ஆணிவேரையே அழிக்கவென உறுதியெடுத்து நின்ற சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அரசின் தலைமைத் தரகராக இருந்து செயற்பட்ட யாழ் மேயர் அல்பிரட் துரையப்பாவின் காரிற்கு நேரக்கணிப்புக் குண்டினை வைத்துத் தகர்த்தான்.

இதே சிறீமாவின் அமைச்சரவையில் துணை அமைச்சராகவிருந்த சோமவீர சந்திரசிறியின் காரிற்கும் வெடிகுண்டு வைத்தான். இந்த இரு சம்பவங்களின் பேரிலும் சிங்களக் காவல்துறையால் கைது செய்யப்பட்ட சிவகுமாரன் மூன்று ஆண்டுகள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டான். தாங்கொணாத சித்திரவதைகள் சிங்கள இராணுவ இயந்திரத்தால் அவன் மீது பிரயோகிக்கப்பட்டன. ஆட்சியாளரால் அவன் மீதான குற்றச்சாட்டுக்கள் நிரூபிக்க முடியாத நிலையில் தியாகி சிவகுமாரன் விடுதலை செய்யப்பட்டான்.

விடுதலையாகி வெளியே வந்த சிவகுமாரன் தமிழினத்தின் விடுதலையை சிரமேற்கொண்டு அல்லும் பகலும் உழைத்தான். தமிழினத்தைப் பற்றிக் கொண்டிருந்த தீண்டாமை நோயை அகற்ற அதற்கான பிரச்சாரங்களிலும், சமபந்தி போசனத்திலும் ஈடுபட்டான். தியாகி சிவகுமாரின் ஊரான உரும்பிராயைச் சேர்ந்த பெற்றோல் நிலைய அதிபர் நடராசா என்பவன், சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியில் அங்கம் வகித்தவன் பல இளைஞர்களை சிறீலங்கா காவல்துறைக்கு காட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தவன் அவனைத் தீர்த்துக் கட்டுவதற்கும் சிவகுமாரன் இருதடவைகள் முயன்றார். இரு தடவையும் இனத்துரோகி நடராசா தப்பிவிட்டான்.

1974 ஜனவரியில் யாழ்ப்பாணத்தில் நான்காவது உலகத் தமிழாராட்சி மாநாடு நடைபெற்றது. அம்மாநாட்டின் இறுதி நாள் நிகழ்வின்போது மாநாட்டிற்கு வருகை தந்திருந்த ஒன்பது தமிழர்கள் இனவெறியன் சந்திரசேகர தலைமையிலான பொலிசாரினால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். ஈழத்தின் ஜாலியன் வாலாப் படுகொலை என அன்றைய நாட்களில் வர்ணிக்கப்பட்ட இப்படுகொலைகளுக்குக் காரணமாக இருந்த சந்திரசேகரவை வேட்டையாடுவதற்கு இரு தடவைகள் முயன்றான். இரு தடவையும் அந்த இனவாத நரி தப்பிவிட்டது.

1974ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 5ஆம் நாள் கோப்பாய்ப் பகுதியில் வைத்து ஒரு இனத்துரோகி காட்டிக் கொடுத்ததன் விளைவாக தியாகி சிவகுமாரன் சிங்களக் காவல் துறையினரால் சுற்றிவளைக்கப்படுகிறான். அந்த நிலையிலும் உடன் வந்த தோழர்களை ஓடுமாறு கூறிவிட்டு [illegible] தனியனாய் கையிலிருந்த [illegible] பாக்கியின் இறுதிக்குண்டு தீரும் [illegible] போராடி பொலிசாரிடம் கைதாகும் நிலை ஏற்பட்டதும் தயாராக வைத்திருந்த சைனைட் திராவகத்தை அருந்தி வீரச்சாவடைகிறான்.

தனது 24வயதிற்குள் பல்கலைக்கழக பட்டதாரியாக இருந்த நிலையிலும் மூன்றாண்டுகள் சிறைவாசம் அனுபவித்து எந்த இலட்சியத்தினை மனதில் வரித்தானோ அந்த இலட்சியத்திற்காக இறுதி வரை போராடி மாண்டான். அந்தக் காலத்தில் எந்தவொரு அரசியல் தலைவர்களுக்கும் இல்லாத அளவிற்கு தியாகி சிவகுமாரனின் இறுதிக்கிரியைக்கு தமிழீழ மக்கள் சமூகமே சிங்களத்தின் அடக்குமுறைச் சட்டங்களையும் மீறித் திரண்டது. ஏராளமான தமிழீழ யுவதிகளும், மாணவிகளும் நடைமுறை மரபையெல்லாம் மீறி சுடுகாடு வரைசென்று அந்தத் தமிழ் மறவனுக்கு அஞ்சலி செலுத்தினார்கள்.

எந்த துரையப்பாவையும், நடராசாவையும் அழிக்க சிவகுமாரன் முயன்றானோ அவர்கள் இருவரையும் அடுத்து வந்த ஆண்டுகளில் தமிழீழத் தேசியத் தலைவரும் அவர் தம் தோழர்களும் அழித்தனர். தியாகி சிவகுமாரன் கனவினை நனவாக்கும் உக்கிரம் கொண்டு தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் களமாடிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். மாணவனாக இருந்துகொண்டு குறுகிய வட்டத்திற்குள் சிந்தியாது தமிழீழ சமுதாயத்தின் விடியலைச் சிந்தித்த அந்த மாவீரன் மறைந்த தினமாகிய ஜூன் 5ஆம் நாள் தமிழீழமெங்கும் இன்று மாணவர் எழுச்சி நாளாக அனுட்டிக்கப்படுகின்றது. இவனது வழியில் ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் மாணவர் படையாக செங்களத்தில் எதிரியினை விரட்ட அல்லும் பகலும் பாடுபடுகின்றனர். தமிழர் ஆயுதப் போராட்ட வரலாற்றில் முதல் விதையாக விளங்கி மறைந்த அந்த வீரனின் நினைவு என்றும் தமிழீழ மண்ணில் நிலைபெற்றிருக்கும். இலட்சிய வீரர்கள் சாவதுமில்லை அவர் தம் இலட்சியக் கனவு தோற்பதுமில்லை. ■

மக்கள் பங்களிப்பு!

எல்லைப்படை வீரர்களின் பங்களிப்பு என்பது உண்மையிலேயே போற்றத்தக்கது. தொடர்ச்சியான எல்லைக்காவலில் மட்டுமல்லாது, வலிந்து தாக்குதலிலும் மற்றும் எமது வரலாற்றுச் சமர்கள் எனக் குறிப்பிடக்கூடிய ஆனையிறவு வெற்றி என பலவற்றிற்கும் முக்கிய காரணமாக எல்லைப்படையினர் இருந்துள்ளனர்' எனக் கேணல் கிட்டு பீரங்கிப் படையணியின் சிறப்புத் தளபதி கேணல் பாறு எல்லைப்படை வீரர்களுக்குப் புகழாரம் சூட்டியுள்ளார்.

ஆனால், எல்லைப்படை வீரர்களுக்கு [illegible] புகழாரம் சூட்டுவது தனியாகக் கேணல் பாறு மட்டுமல்ல, ஓயாத அலைகள்-3 வலிந்து தாக்குதலில் இருந்து அக்கினிச்சுவாலை-1 முறியடிப்புச் சமர் வரையிலான மோதல்களில் இவர்களை வழிநடத்திய தளபதிகள் அனைவருமே இவர்களைப் பாராட்டியுள்ளனர். இத்தகையில் அவர்களின் நடவடிக்கைகள் சகல வேளைகளிலும் சிறப்பாகவே உள்ளன.

சிறீலங்கா இராணுவத்தின் மொத்த எண்ணிக்கை ஒரு இலட்சத்திற்கும் அதிகமாகும். இதனைவிட கடற்படை, விமானப்படை, பொலிஸ் அதிரடிப்படையினர் எனப் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான சமர்களில் ஈடுபடுவதுண்டு. இந்தச் சமயம் விடுதலைப் புலிகளின் எண்ணிக்கை என்ன? அதில் மோதிடும் ஆற்றல் உள்ளவர்கள் எத்தனை பேர்? என்ற கேள்விகள் ஒவ்வொரு தோல்வியின்போதும் இராணுவத்தாலும் சில ஆய்வாளர்களினாலும் கேட்கப்படுவதுண்டு.

விடுதலைப் புலிகளின் இவ் எண்ணிக்கை குறித்த கேள்வி அமெரிக்கத் தரப்பிடமும் உண்டு. விடுதலைப் புலிகளை உலகப் பயங்கரவாத அமைப்புகளின் பட்டியலில் இட்டுள்ள அமெரிக்கா அது குறித்த தனது அறிக்கையில் புலிகளிடம் 3000 தொடக்கம் 6000 வரையிலான போரிடும் வலுவுள்ளோர் உள்ளார்களென மதிப்பிடுகின்றது.

ஆனால், இது தனியாக அமெரிக்காவின் மதிப்பீடு மட்டுமல்ல, சிறீலங்காவின் மதிப்பீடும் ஆகும். அமெரிக்காவும், சிறீலங்கா அரசின் புள்ளிவிபரங்களைக் கொண்டே இதனைச் செய்துள்ளது. இப்புள்ளி விபரங்கள் சரியோ பிழையோ என்பதை நாம் உறுதி செய்யவேண்டிய தேவை இங்கு இல்லை. ஆனால், அதன் அடிப்படையின் பாங்கில் இன்று எழும் முக்கியமான கேள்வி விடுதலைப் புலிகளைப் பன்மடங்கு பெரிதான இராணுவத்தால் புலிகளைத் தோற்கடிக்கவோ அன்றி வெற்றிகொள்ள முடியாது இருப்பது ஏன்?

மேலும், ஒரு படை நடவடிக்கையின் போது இராணுவம் பெரும் அளவிலான நவீன ஆயுத தளபாடங்களைப் பயன்படுத்துவதோடு, நன்கு திட்டமிட்ட ரீதியிலும், தயார்ப்படுத்தப்பட்ட நிலையிலுமே களநடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதுண்டு. ஆனால், அவ்வாறு இருந்தும் இப்பெரும் படை நடவடிக்கைகள் ஏன் தோல்வி அடைகின்றன இது மற்றுமொரு கேள்வியாகும்.

ஆனால், உண்மையில் இக்கேள்விகள் இப்போராட்டத்தின் அடிப்படையைப் புரிந்து கொள்ளாமையின் வெளிப்பாடு என்றே கொள்ளுதல் வேண்டும். அதாவது இப்போராட்டத்தில் தமிழ் மக்களின் பங்களிப்பு நேரடியாகவும் உணர்வுபூர்வமானதாகவும் இருந்து வருகின்றமையே இதனை இராணுவத்தால் வெற்றிகொள்ள முடியாத உண்மைக்குக் காரணமாகும்.

சிறீலங்கா ஆட்சியாளர்களும்சரி, அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிப்பவர்களும்சரி இப்போராட்டத்தைப் பயங்கரவாதம் எனக் கூறுவதினாலோ அன்றி சில ஆயிரக்கணக்கானோர் மட்டுமே போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பதினாலோ இப்போராட்டம் பலவீனமானதாக அன்றி ஒரு தரப்பினரது போராட்டமாக மாறிவிடாது.

மக்களே இப்போராட்டத்துக்கெனப் பல்வேறு வகையில் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் பங்களிக்கின்றனர். அவர்களின் பங்களிப்பு நேரடியாக மோதல்களில் ஈடுபடும்போது மட்டுமல்ல, தேவையின் முன்னரோ அன்றிப் பின்னரோ தேவையான வேளைகளில் கிடைக்கப் பெறுகின்றது. அதாவது, ஒரு சமூகத்தின் மக்கள் ஆயுதம் ஏந்திப் போராடுகின்றனர். மற்றையோர் பதுங்குகுழிகள் அமைக்கின்றனர். இரத்தம் வழங்குகின்றனர். உலர் உணவு கொடுக்கின்றனர். போராளிகளுக்கு உதவுகின்றனர்.

இதன்காரணமாக இப்போராட்டமானது ஒரு சமூகத்தின் போராட்டமாக மக்களின் போராட்டமாகப் பரிணமிக்கின்றது என்பதே யதார்த்தமாக உள்ளது. இந்நிலையில், இராணுவத்தின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலோ ஆயுத தளபாட வளங்களின் அடிப்படையிலோ போராட்டத்தின் வெற்றியைத் தீர்மானித்துவிட முடியாது. உலக வரலாற்றின் எப்பகுதியிலும் போராட்டம் மக்கள் போராட்டமாக மாறுகையில் அது தோற்கடிக்கப்பட்டதாக வரலாறு இல்லை. இதனைப் புரிந்து கொள்ளாமையோ அன்றி புரிந்து கொண்டும் ஏற்றுக்கொள்ளாமையோ இவ்வாறான நடவடிக்கைகளை தொடர்வதால் வெற்றியை ஒருபோதும் பேரினவாதிகளால் தழுவ முடியாது. மாறாக அவமானகரமான தோல்வியே தொடரும். ■

எந்தவொரு நாட்டிலும் ஒரு தேசிய இனமானது அடக்கப்படும் போதும் அதனது தேசிய அபிலாசைகள் மறுக்கப்படும்போதும் அந்நாட்டு அரசிற்கெதிராகப் போராடத் துணிந்தெழும் மக்கள் படையை 'பயங்கரவாதிகள்' எனப் பட்டியலிடுகின்றன ஒடுக்குமுறை மேலாதிக்க அரசுகள். இழந்துவிட்ட தம் சுயகௌரவத்தையும், தன்னாட்சி உரிமையையும் மீளமைத்துக் கொள்வதற்காகவும் ஒடுக்குமுறையாளர்களுக்கெதிராக ஆயுதமேந்த வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படும்போதும் அதனை 'பயங்கரவாதச் செயல்கள்' எனவும் முத்திரை குத்தி விடுகின்றன. இவை, போதாக்குறைக்கு 'பயங்கரவாதத்தை அழிக்கவே போர்' என முழக்கமிட்டவாறு சிறுபான்மை இனங்கள் மீது போர் அழுத்தங்களைப் பிரயோகித்து சொல்லொணாத் துன்பதுயரங்களுக்கு ஆளாக்குகின்றனர் அரச பயங்கரவாதிகள்.

இந்தவகையிலேயே இழந்த நம் சுயாட்சிக் கோட்பாட்டை மீளக் கட்டியமைக்க ஆயுதப் போராட்டமே தகுந்த வழியெனக் கண்டு தமிழினம் போராடத் துணிந்தது. நாயக விடிவிற்கான இப்புனிதப் போரை பயங்கரவாதம் எனச் சாயமிட்டுள்ளது சிங்கள அரசு. அத்தோடு மட்டும் நில்லாது மேலாதிக்கப் போக்கைக் கடைப்பிடித்து வரும் சில சர்வதேச நாடுகளிலும் புலிகளைத் தடைசெய்வித்துவிட வேண்டுமென்றும் தீவிரத்தில் பொய்ப்பரப்புரைகளைத் தீவிரமாக்கி முயன்றும் வருகின்றது. சில நாடுகளில் தடையை ஏற்படுத்திய மகிழ்ச்சியிலும் திளைக்கின்றது.

தமிழ்த் தேசிய இனத்தால் தமது அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளைக் கோடுக்கயல் அபிலாசைகளையும் சிங்கள அரசானது மதித்து நடக்கின்றதா என ஆராய்ந்து பார்க்க மறந்து இனவாதிகளோடு கூட்டுச் சேர்ந்திருப்பதானதே வேதனைக்குரிய விடயமாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. போதாக்குறைக்கு தமிழர் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்ள சிங்கள அரசு என்னென்ன வழிமுறைகளைக் கையாள்கின்றது என்பதனைக்கூட கண்டறியத்தவறியதே மிகப் பெரும் வரலாற்றுத் தவறாகவும் உள்ளது.

இலங்கைத்தீவு பூராவும் சிங்களப் பௌத்தத்திற்கே உரித்தானதென்றும், பெரும்பான்மை சிங்கள இனம் கொடுப்பதையே சிறுபான்மைத் தமிழினம் ஏற்றுக்கொண்டு, வாழவேண்டுமெனவும் கூப்பாடு போடுகின்றனர் பேரினவாதிகளில் ஒரு பகுதியினர். இக்கருத்துடைமைக்கு ஒப்புப்பாடியபடி முதுகெலும்பாகவும், சிங்களத்தலைமைக்கு மேற்படி நாடுகள் செயற்படுகின்றன என்றால் மிகையாகாது.

சிங்களத் தலைமையின் கடும்போக்கிற்கு இசைந்தபடி வழிசொல்லிக் கொடுத்தபடியிருக்கும் அந்நாடுகளின் போக்கில் முதலில் மாற்ற மேற்படவேண்டும். தமது மேலாதிக்கப் போக்கில் இருந்து விடுபட்டு சிறுபான்மை இனங்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை குழிதோண்டிப் புதைக்கும் பேரினவாத அரசுகளைக் கண்டிக்கவேண்டும். அதைவிடுத்து இனவாதப் போக்கு மேலோங்கியிருக்கும் சிங்களத் தலைமைகளோடு சேர்ந்துகொண்டு பயங்கரவாதமென்றும் அதை அடக்க போரென்றும் குழம்பிய குட்டையில் தேசிய சமாதானத்தைப் பற்றிப் பிடிக்க இவர்களும் முயலுவார்களெனில் இச்செயலைவிட முட்டாள்த்தனமான செயலொன்று இருக்க முடியாதெனலாம்.

உண்டு என பறைசாற்றி வெளிநாடுகளிடம் தொடர்ந்தும் ஆயுத, பொருளாதார உதவிகளைக் கோருவது இலகுவானதாய் இருக்குமென அது நினைக்கின்றது. பின்னர் புலிகளை முற்றுமுழுதாய் அழித்தால் சமாதானப் பேச்சுக்கே இடமில்லாமல் செய்துவிடலாமெனவும் சிந்தித்து பல குறுக்கு வழிகளில் செயலாற்றுகின்றது அரசு.

தமிழினம் போரில் குதிக்க வேண்டிய நிலையினையும் தோற்றுவித்துவிட்டு போரைப் போரின் மூலமே தீர்க்கமுயற்சிக்கின்றது சிங்கள அரசு. பயங்கரவாதிகளென பட்டம் சூட்டிய நாடுகளிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட ஆயுத, நிதி உதவிகளைக்கொண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்ட இராணுவத்திட்டங்கள் மூலமும் இனியாவது வெற்றியீட்ட முடியுமா என்றும் விசப் பரீட்சையில் இறங்கவும் அது தீர்மானித்திருக்கின்றது. எனவே இந்நடவடிக்கையை தீவிரமாக்கும்போது ஏற்படும் அழிவுகளையும், முடக்கங்களையும் மூடி மறைக்கவும், பயங்கரவாதத்தை அடக்கவுமே போர் தொடங்குகின்றது என வெளியுலகிற்கு போக்குக்காட்டி, இன்னும் சில நாடுகளிலும் புலிகளை தடைசெய்வித்துவிட வேண்டுமென அரசு துடிக்கின்றது. அதற்காகவே இரவு பகலாக பயங்கரவாத கூப்பாடு போட்டபடி அலைந்து திரிகின்றது.

தமிழினத்தின் விடுதலைக்காக ஓங்கிய போதிலும் சிங்களப் பேரினவாதம் இதுவரையில் போரில் வெற்றியீட்டியதாக இல்லை. தமது நாட்டு இராணுவப் பொரு[illegible]

[illegible] வழங்கல்கள் பாரிய போரின்பால் திருப்பப்பட்டபோதும் ஒன்றிணைந்த தமிழ்த் தேசிய மக்கள் எழுச்சியின் முன் அவர்கள் படைகள் மண்டியிட்டதைக்கண்டு சிங்களம் மனம் நொந்தது. ஆகவே, 'பயங்கரவாதச் சாயம் பூசல்' எனும் நடவடிக்கைகளை வெளிநாடுகளில் விரைவாக அமுலாக்கும்படி தொடர் அழுத்தம் கொடுத்தபடி இருக்கின்றது அரசு. எனவே முழுச் சர்வதேசமே அணி திரண்டு அடக்குமுறைப் போருக்கு தயாராகி விட்டார்கள் போன்றதொரு தோற்றப்பாடு தற்போது இங்கே நிலவுகின்றது.

ஏனெனில் இதுவரை காலமும் புலிகளே அமைதிப் பேச்சுவார்த்தைகளைக் குழப்புபவர்கள், போர்ப் பிரியர்களாக செயற்படுபவர்களெனவும் சர்வதேசத்தின்பால் ஒரு நிலைமை தோற்றுவிக்கப்பட்டிருந்தது. இருப்பினும் புலிகள் சமாதானத் தேடலுக்கு [illegible]

பேரினவாதத்தின் நோக்கில் மாற்றம் ஏற்படுமா? அது இதய சுத்தியுடன் ஒத்துழைக்குமா?

தமிழீழ ஆவணக்காப்பகம் Tamileelam Archive

மறுக்கும் சிங்களப் பேரினவாதிகளுக்கெதிராக தொடரப்படும் விடுதலைப் போராகவே தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் அமைந்துள்ளது. அரச தரப்பினரின் தாக்குதல்களிலிருந்தும் தம்மைத் தாமே பாதுகாத்துக் கொள்ளுமுகமாகவே ஆயுதப் போராட்டத்தை தெரிவுசெய்தனர் தமிழர். இருப்பினும் சிங்களப் பேரினவாதமானது புலிகளை யுத்தப்பிரியர்களென்றும் சமாதானத்திற்கு முட்டுக்கட்டையாய் உள்ளவர்களென்றும் சர்வதேசத்திற்கு தொண்டிச் சாட்டுக்களை எடுத்தியம்பிக்கொண்டு அந்த நாடுகளிடம் பயங்கரவாதத்தை ஒழிக்கவெனக் கூறி இரா[illegible]

றுவ, ஆயுத, பண உதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டது.

இவ்வாறு உதவிகளையும், ஆலோசனைகளையும் அள்ளி வழங்கிவரும் மேற்குலக நாடுகள் தொடர்ந்தும் தமிழினத்திற்கு துரோகமிழைத்த வண்ணமே உள்ளனர். ஏனெனில் இலங்கைத்தீவில் தேசிய இனங்களில் ஒன்றான தமிழினம் சுதந்திரமாகவும், சமாதானமாகவும் வாழ அனுமதியாது அவர்களது சுயநிர்ணய உரிமைகளையும் அரசி[illegible]

தமிழ் மக்களின் ஆத்ம அரசியல் அபிலாசைகளை நிறைவு செய்துகொள்ளும் வகையில் பேச்சுக்களில் ஈடுபடுமாறு பேரினவாத சிங்கள அரசு மீது சர்வதேச நாடுகள் அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் அழிவுகளையும் வேதனைகளையும் பொருட்படுத்தாது, தமது நலனில் அக்கறைகொண்டும், தமது ஆயுத சந்தைப் படுத்தலை மேற்கொள்பவர்களும், ஆயுத வியாபார தரகர்களும் தமது நோக்கங்கள் நிறைவேறவுமே இலங்கையில் தொடர்ந்து போர் நடைபெறுவதை விரும்புகின்றனர். போதாக் குறைக்கு இவர்களில் எவரும் இனமுறுகல் முடிவடையும் நிலைமையினை விரும்புவதாகத் தெரியவில்லை. இப்படியான நிலைமை உள்ளபோது மேற்படியான நாடுகளிடமிருந்து நாம் மனமாற்றத்தை எதிர்பார்ப்பது கல்லில் நார் உரிக்கும் செயலுக் கொப்பானதாகும்.

ஏனெனில் இந்த நாடுகள் பலவற்றில் புலிகளை எப்பாடுபட்டாவது தடை செய்வித்து விட வேண்டுமென அரசு அலைகின்றது. இத்தடைகளின் பின்னால் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்திவிட முடியுமென்றும் அது எண்ணுகின்றது. தமிழீழ விடுதலைப் போரிற்கு அங்கிருந்து கிடைக்கப்பெறும் ஆதரவுகளை நிறுத்தும் செய்வித்தால் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டமானது முடக்கப்படும் வாய்ப்புண்டாகுமெனவும் நினைக்கின்றது. அத்தோடு புலிகளை பயங்கரவாதப் பட்டியலில் இணைப்பதன் மூலம் இலங்கையில் பயங்கரவாதப் பிரச்சினையே ஒலிக்கின்ற குரலாகவும், தமிழினத்தின் ஏக பிரதிநிதிகளாகவுள்ள புலிகளை, சர்வதேசம் முழுதும் தடை செய்விப்பதன் மூலம் தமிழீழ விடுதலைப்போரின் வளர்ச்சிப் போக்கை தடைப்படுத்தவும் மேலும், அடுத்தடுத்து தடைகளை ஏற்படுத்தி வளங் குன்றிப் போயுள்ள நிலைமைக்கு தமிழினத்தை மாற்றிய பின்னர் அவர்கள் மீது மேற்படியான மேலாதிக்க நாடுகளுடன் சேர்ந்து, தாம் தயாரித்துக்கொண்ட அரைகுறைத் தீர்வுகளை திணித்துவிட முடியுமென்று சிங்களத் தலைமை கனவு மேகங்களிடையே சஞ்சரிக்கின்றது.

சிறுபான்மைத் தமிழினம் மீது வன்முறைகளைப் பிரயோகித்து அவ் இனத்தின் அடையாளத்தையே இல்லாதழிக்கும் முயற்சியில்தான் 'அரச பயங்கரவாதம்' முனைப்புடன் செயலாற்றி வருகின்றது. மேற்படியான 'அரச பயங்கரவாதம்' அண்மையில் புலிகளை பயங்கரவாதப் பட்டியலில் இணைத்துக்கொண்ட பிரித்தானியாவினதும், பிறநாடுகளினதும் கண்களுக்குப் புலப்படாது போனதன் வித்தைதான் என்னவென்பதுவே எமது மக்களின் ஒருமித்த ஏக்கமாகவுள்ளது.

இலங்கைக்கு சுதந்திரம் வழங்கியபோது தமிழினத்திற்கென்று ஓர் உருப்படியான ஆட்சி முறைமையையோ, அன்றி நல்லதொரு தோற்றப்பாட்டையோ ஏற்படுத்தாது பெரும் வரலாற்றுத் தவறிழைத்தது பிரித்தானியா. இப்போது விடுதலைப் புலிகளின் சமாதானத் தேடலிற்கான முயற்சிகளுக்கு முழு ஒத்துழைப்பையும் நல்லெண்ண சமிக்ஞைகளையும் வழங்கி நிற்கின்ற வேளையில் சமாதானப் பாதையில் முட்டுக்கட்டைகளை ஏற்படுத்திய வண்ணம் இருக்கும் சிங்கள அரசின் கோரிக்கைகளுக்குச் செவிசாய்த்து புலிகளை தடைசெய்து இரண்டாவது முறையாக மிகப் பெரும் தவறிழைத்தது.

தனது முழுப்பலத்தையும் திரட்டி புலிகளை அழிக்கும் திட்டத்தை அமுல்படுத்[illegible]

என்றும்போல் இன்றும் பச்சைக்கொடி காட்டி நிற்கும் நிலைமையில் அவர்கள் மீது பயங்கரவாதிகளென்றும் சாயம் பூசி சமாதான முயற்சிகளிலிருந்து [illegible] பண்ணும் முயற்சியில் சிங்களப் பேரினவாதத்துடன் சேர்ந்த சில அந்நியச் சக்திகளும் செயற்படுவதாக [illegible] முடிகின்றது. [illegible] சிறுபான்மை இனங்களிற்கு இத்தகைய [illegible] இவர்கள் துரோகமிழைத்த வண்ணம் இருக்கின்றனர் என்றால் பொய்யாகாது.

பயங்கரவாதத்தினையும் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தினையும் ஒன்றாகக் கண்டுள்ள பிரித்தானியா போன்ற [illegible] நாடுகள் பல தமது நலன்களை முன்னிலைப்படுத்தியே மேற்படி சிங்கள அரசின் அழுத்தங்களிற்கும் வேண்டுதல்களுக்கும் செவிசாய்த்திருக்கின்றன என்று தோன்றுகின்றது.

இந்நாட்டின் பெருமளவுக் காரணமான கொடிய யுத்தத்தினை முடிவிற்குக் கொண்டுவரவும், இந்நாட்டின் தேசிய நல்லின நிலை [illegible] சர்வதேச அரசுகள் [illegible] புலிகளை பயங்கரவாதிகள் [illegible] நிலைப்பாட்டில் இருந்து முற்றுமுழுதாய் விலகிக்கொண்டு சிறுபான்மைத் தமிழினத்தின் அரசியல் அபிலாசைகளுக்கு மதிப்பளிக்கவேண்டும். தமது [illegible] கொள்கையாகவிருக்கும் பேரினவாதக் [illegible] தடைச்சட்டம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடன் [illegible] பேச்சுக்கள் மூலம் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்ள முயலுமாறு சிங்கள அரசுமீது கடும் அழுத்தம் கொடுக்கவேண்டும். தமது ஒத்துழைப்பையும் நடுநிலைமையினையும் வழங்க முன்வர வேண்டும். அதுவே இன்றைய தேவையாகவுள்ளது.

பிரித்தானியாவிலும் பிறநாடுகளிலும் புலிகளைத் தடைசெய்த பின்னரும்கூட புலி[illegible]

அரச பயங்கரவாதத்தின் குறிகாட்டி எங்கள் குழந்தைகளை நோக்கி

சிறிய உருவம், ஒளிமங்கிய கண்கள், ஒட்டிய கன்னங்கள், பிரசவித்து முப்பது நாட்களேயான தன் குழந்தையை கைகளில் சுமந்தவாறு அந்த இளந்தாய் கதைக்கத் தொடங்கினாள்.

'நான் நேற்றுத்தான் இஞ்ச வந்தனான்'

ஒவ்வொரு வார்த்தைகளையும் கஸ்ரப்பட்டே அவள் உச்சரித்தாள். கதைக்கும்போது நெற்றியில் வியர்வைத் துளிகள் அரும்பத் தொடங்கின. பலவீனத்தால் கை விரல்கள் நடுங்கின. மேற்கொண்டு வார்த்தைகளைச் சொல்ல அவள் திணறினாள். நலிந்த அவளுடைய குழந்தை கைகளில் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருந்தது. நான் அவள் கதைப்பதைக் கேட்பதற்காகக் காத்திருந்தேன். ஆனாலும், அவளால் முடியவில்லை. ஒரேயொரு வசனம், அதைமட்டுந்தான் அவளால் அப்போது சொல்லக்கூடியவாறு இருந்தது.

'இஞ்ச வராட்டி பிள்ளையும் நானும் செத்திருப்பம் தம்பி'

அவள் கடற்தொழில் செய்துவரும் ஒரு ஏழைக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள். அவர்களது குடும்பம் கடற்கரையில் கிடைக்கும் அன்றாடத் தொழிலின் அற்ப வருமானத்தில்தான் வாழ்ந்தது. கடலில் தொழிலற்ற நாட்களில் அவர்கள் அநேகம் உண்ண உணவேதுமின்றிப் பட்டினி கிடந்ததாகத்தான் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே இரண்டு குழந்தைகளை போசாக்கின்மையால், அனீமியா எனும் நோய் நிலைக்கு, அவர்களுடைய மொழியில் சொல்வதானால் சத்தான சாப்பாடு, தண்ணி இல்லாமல் இழந்திருந்தனர். இப்போது தனது மூன்றாவது கைக்குழந்தையுடன் போசாக்கு புனர்வாழ்வு நிலையத்தின் புதியவராக அவள் இருந்தாள்.

விஜயராணி, இரண்டுவயதான தன் குழந்தையுடன் இன்னும் சில நாட்களில் முள்ளியவளையில் இருக்கும் தனது வீட்டிற்குச் செல்வதற்கு ஆயத்தமாகவிருந்தாள். குழந்தை சிந்துஜா என்னருகில் வந்து மழலைச்சிரிப்புதிர்த்தாள். தாய் என்னுடன் பேசத் தொடங்கினாள்.

'இஞ்ச நான் வந்து ஒருவருசத்துக்கு மேலே ஆகிட்டுது'

'இப்ப இவளுக்கு (சிந்துஜா) நிறை தேறிவிட்டுது'

'போசாக்குப் பராமரிப்பு நிலையத்தில் இருந்து வீட்ட போகேக்க, எனக்கு வீட்டில் உழைக்கிறதுக்கு ஒருத்தரும் இல்லையென்டு சிறுதொழில் ஊக்குவிப்பு உதவி செய்யிறதாய் சொல்லியிருக்கினம்.

'இப்பதான் எனக்கு நிம்மதியாயிருக்கு, நம்பிக்கையாயிருக்கு முதலில இவளை இஞ்ச கொண்டுவரேக்க என்ர பிள்ளை தப்புமென்டு நான் நம்பேல்ல'

'இனிநான் உழைச்சு என்ர பிள்ளையை நல்லா வளப்பன்'

தன்னுடைய குழந்தையைக் காப்பாற்றிவிட்ட சந்தோசமும், நாளைய தன் குழந்தையின் வாழ்வு மீதான நம்பிக்கையும் அவளது பேச்சில் தெரிந்தது.

'கரன்குட்டி, மாமாக்கு ஒரு 'பிளையிங் கிஸ்' கொடுத்து விடுங்கோ.'

பராமரிப்பு நிலைய இணைப்பாளர், கரன் என அழைக்கப்பட்ட அந்த சிறுவனைப்பார்த்துக் கெஞ்சிக்கொண்டிருந்தார். தனக்கு எதுவுமே கேட்காததுபோல அவன் அறையின் வாசலைநோக்கி நடந்துகொண்டிருந்தான்.

'கரனும் ஜெனீற்றாவும் சகோதரங்கள்'

'இஞ்ச இந்தப் பிள்ளையைக் கொண்டு வரேக்க கரனுக்கு இரண்டு வயசு. ஆனால் நடக்கமாட்டான்.

எப்ப பார்த்தாலும் சிணுங்கிக் கொண்டேயிருப்பான். எதிலையும் ஒட்டுதல் இல்லாமல், மெலிந்து, வயதுக்கேற்ற வளர்ச்சியோ, குழந்தைப் பருவத்து இயல்பான குறும்புகளோ எதுவுமே இல்லாம, மந்தமாய், ஆனா இப்ப பாருங்கோ எப்படி வளர்ந்திட்டான்'

நிலைய இணைப்பாளர் என்னைப் பார்த்துச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். தூரத்தே அறைவாசலில் அந்தச் சின்னப்பையன் என்னைப்பார்த்து பிளையிங் கிஸ் கொடுத்துவிட்டு, புன்னகையுடன் வெளியில் விளையாட ஓடிக் கொண்டிருந்தான்.

இருமருங்கும் பூங்கன்றுகள் வளர்ந்திருந்த சிறிய முற்றத்தில் நான் நடந்துகொண்டிருந்தேன். 'இஞ்ச வரமுன்னம் என்ர பிள்ளைக்கு வெறும் சாயத்தண்ணிதான் கொடுக்கிறனான்' ஏழ்மையின் ஆதங்கத்தில், தான்பெற்ற குழந்தைக்கு பால்மா தன்னும் வாங்கிக் கொடுக்கமுடியாத வறுமையில் வாழ்விற்குப் போராடிய தாய் கண்ணீருடன் தன் இறந்தகாலத்தை விபரித்த வார்த்தைகளும், இன்னும் நான் அங்கே கேட்டவைகள் எல்லாமும், அந்த மழலைகளின் முகங்களும் மீண்டும் மீண்டும் என் நினைவுகளில் தோன்றிக் கொண்டேயிருந்தது.

புதுக்குடியிருப்பில் இருக்கும் போசாக்கு புனர்வாழ்வு நிலையத்தில் நான்கேட்ட வார்த்தைகளையும், காட்சிகளையுந்தான் இப்போது நீங்கள் படித்துக்கொண்டிருக்கின்றீர்கள். கிடுகுகளால் வேயப்பட்டு அழகாக அமைக்கப்பட்ட அந்த நீண்ட மண்டபத்தில் [illegible]கும் மேற்பட்ட குழந்தைகளும், [illegible]டும் தாய்மாரும் பராமரிக்கப்பட்டுவந்தனர். கடந்த வருடம் ஐம்பது வரையான குழந்தைகள் இந்நிலையத்தில் மட்டும் பராமரிக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள்.

இன்றும் வன்னிமீதான பொருளாதாரத்

அன்புமாறன்

தடையைத் தொடர்ந்துவரும் சிங்கள அரசு, எம் மக்களிற்குக் கிடைக்கவேண்டிய அத்தியாவசிய நிவாரண, மருத்துவ உதவிகளைக் கூட பூரணமாகக் கிடைக்கவிடாமல் தடை செய்து நிற்கின்றது.

அரச செயலகங்களின் தகவல்படி கடந்த வருடம் கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் மட்டும் நிவாரணம் பெறத்தகுதியிருந்தும் 75,600 வரையிலான மக்களுக்கு நிவாரணம் வழங்கப்படுவதை அரசு தடை செய்துள்ளது. ஏறத்தாழ 40 மில்லியன் பெறுமதியான அத்தியாவசிய உணவு நிவாரணப் பொருட்கள் மாதாந்தம் வன்னிக்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டிய நிலையில் சராசரியாக அரைவாசிப் பெறுமதியான உணவு நிவாரணப் பொருட்களே அனுமதிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இவ்வாறு தொடரும் பொருளாதாரத் தடையின் ஒருகட்டமாக குழந்தைகளுக்கான, பாலூட்டும் கர்ப்பிணித்தாய்மாருக்கான போசாக்கு உணவுப் பொருட்களையும், மருந்துப் பொருட்களையும் குறிப்பாக குழந்தைகளுக்கான பால்மா வகைகளையும், தொற்றுநோய்த் தடுப்பு மருந்துகளையும் அரசு தடுத்தும் அல்லது மிகக்குறைவான அளவுகளில் மாத்திரம் வன்னிக்கு எடுத்துவர அனுமதித்தும் வருகின்றது.

தொழில் வாய்ப்பற்று, பொருளாதாரப் பலமற்று தேவையான அடிப்படைப் போசாக்குப் பொருட்களைப் பெறுவதற்கான வழியற்றுப் பாதிக்கப்படும் வன்னியின் கர்ப்பிணித் தாய்மாரும், குழந்தைகளும் மிகக்கொடிய போசாக்கின்மைக்கு ஆட்படுவதன் மூலம் தமிழீழத்தின் எதிர்கால மக்கள் சமூகம் வளமற்றதான, நிறைவிருத்தியற்ற, மந்தமான குழந்தைகளை உடையதொரு சமூகமாக மாறுமாறு சிங்களத்தால் திட்டமிட்டு திறப்[illegible]றது.

இந்நிலையில் குழந்தைகளின், கர்ப்பிணிகளின் போசாக்கு மட்டத்தை உயர்த்தும் நோக்கில் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பெங்கும், 'தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தின்' அனுசரணையுடன் அதன் பங்காளி நிறுவனங்களால், 'தாய்சேய் போசாக்கு புனர்வாழ்வு நிலையங்கள்' நிறுவப்பட்டு செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

மிகையான போசாக்கின்மையால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகள், கர்ப்பிணிகள் கிராமிய மருத்துவ மாதுக்களால் மற்றும் மருத்துவ தொண்டர்களால் இனங்காணப்பட்டு வைத்திய ஆலோசனையுடன் தாய்சேய் போசாக்குப் புனர்வாழ்வு நிலையத்தில் இணைக்கப்படுகின்றனர். அங்கே அவர்களது போசாக்கு மட்டம் சரியான நிலையை அடையும்வரை பராமரிக்கப்படுகின்றனர். இவ்வாறு பராமரிக்கப்படும் குழந்தைகள் தமக்கான போசாக்கு மட்டத்தை அடைந்தபின் மீண்டும் வீடுசெல்ல அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.

பராமரிப்பு நிலையத்தால் கண்காணிக்கப்படும் காலப்பகுதியில் தொழில் வாய்ப்பற்ற, குழந்தைகளையுடைய குடும்பங்களிற்கு தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தால் செயற்படுத்தப்படும் வருமான அதிகரிப்பு திட்டத்தின் கீழ் அன்றாட வாழ்விற்கான சிறுதொழில் முயற்சிக்குரிய உதவிகள் வழங்கப்படுகின்றன. புதுக்குடியிருப்பில் மேற்கொள்ளப்படும் இவ் ஊக்குவிப்புத் திட்டத்திற்கு மட்டும் ஐக்கிய நாடுகள் குழந்தைகள் நல அமைப்பு (UNICEF) எனப்படும் சர்வதேச தொண்டர் நிறுவனம் உதவிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றின் மூலம் குழந்தைகளைக்கொண்ட குடும்பங்களின் எதிர்காலப் பொருளாதார வருமானம் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.

இதுவரை வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பில் புதுக்குடியிருப்பு மல்லாவி, அக்கராயன், தருமபுரம், பூநகரி என ஐந்து இடங்களில் 'தாய்சேய் போசாக்கு புனர்வாழ்வு நிலையங்கள்' அமைக்கப்பட்டு செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. கடந்த இரண்டாயிரமாம் ஆண்டு மட்டும் அதிமட்ட போசாக்கின்மையால் பாதிக்கப்பட்ட 250 வரையான குழந்தைகள் இவ் நிலையங்களில் பராமரிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

வன்னிமீது எந்தவொரு மருத்துவ, பொருளாதாரத் தடைகளும் இல்லையென தற்போது சர்வதேசத்தின் முன் சாதித்துவரும் சிங்கள அரசு எவ்வாறு வன்னியின் மக்கள் சமூகத்தை, குழந்தைகளை குறிப்பாக அக் குழந்தைகள் கருவில் இருக்கும்போதே போசாக்கின்மைக்கு உட்படுத்தி அவர்களை நலிவடைந்த, பூரண வளர்ச்சியடையாத பரிதாபத்திற்குரியவர்களாக உருவாக்கி வருகின்றது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியதும், அதற்கெதிராக குரல்கொடுக்க வேண்டியதும் மனிதத்திற்கும், மனிதாபிமானத்திற்கும் போராடும் அனைவரினதும் அவசிய கடமையாகின்றது. அதுவே எமது மக்களின் அவாவுமாகும்.

எவ்வாறாயினும், ஆக்கிரமிப்பாளர்களது பல்வேறு ஆக்கிரமிப்பின் வடிவங்கள் இன்று எம் குழந்தைகளின் எதிர்காலத்தையும், அவர்களின் உயிர் இருப்பையும்கூட அச்சுறுத்தும் போதும் எம் மக்களின் குறிப்பாக புலம்பெயர்ந்த மக்களின் ஆதரவுடன் செயற்படும் தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தின் 'தாய்சேய் போசாக்குப் புனர்வாழ்வு நிலையங்கள்' எம் வருங்கால சமூகத்தின் குழந்தைகளின் வாழ்வை காப்பாற்றும் நோக்கில் மேற்கொண்டுவரும் நடவடிக்கைகள் பாராட்டுக்கும், நன்றிக்கும் உரியவை. எம் தேசத்தின் எதிர்கால நல்வாழ்வு நோக்கிய நம்பிக்கைகளைத் தோற்றுவிப்பவை. ■

கள் சமாதானப் பாதையிலிருந்து விலகிக் கொண்டனரா? அரசு அடைய நினைத்த இலக்கில் வெற்றியீட்டியதா? எதுவுமே இல்லை. பிரித்தானியா புலிகளைத் தடை செய்ததன் பின்னரும் அமைதிப்பேச்சு வார்த்தைக்கு பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்குவதோடு பல நல்லெண்ண சமிக்ஞைகளையும் ஏற்படுத்தியும் உள்ளனர் புலிகள். இதனால் தடைகளைக் கண்டு புலிகள் சீற்றமடைந்து போர் நடவடிக்கையில் ஈடுபடக்கூடுமென எதிர்பார்த்த அரசு பலத்த ஏமாற்றம் அடைந்துள்ளது. புலிகளுக்கு இதனால் கிடைக்கப்பெற்ற சில அனுதாப அலைகளையும் தடைப்படுத்த வேண்டும் மேலும் பெருத்த ஆதங்கத்தில் தீர்வுப் பொதியென்றும், புரிந்துணர்வு உடன்பாட்டில் தவறிருக்கின்றதென்றும் கண்டபடி கதையளந்து புலிகள் மீது எப்படியாவது களங்கம் ஏற்படுத்திவிட வேண்டுமென அரசதரப்பு விரும்புகின்றது.

அமைதிப் பேச்சுவார்த்தைகளின் ஆரம்ப காலகட்டமாகவுள்ள இன்றைய நாளிலாவது உண்மை நிலைமையினை உலகம் புரிந்துகொண்டு 'புலிகள் கௌரவத்துடன் பேச்சுக்களில் அமருமுகமாக' பயங்கரவாதிகள் பட்டியலிலிருந்து புலிகளை

அ.அன்ரனி

விலக்கி வைப்பதன் மூலம் பல சிக்கல்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும். இதற்கு முதலில் இலங்கையில் புலிகள் மீது பூசப்பட்டுள்ள பயங்கரவாதச் சாயத்தை அகற்ற வேண்டிய கட்டாயம் உண்டு. அப்போதுதான் மற்றைய நாடுகளிலும் பிழையான கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கும் நிலைமை மாறி அந்த நாடுகளிலிருந்தும் பேச்சுவார்த்தை முயற்சிக்கு ஒத்துழைப்புகள் [illegible]

[illegible]

நெல்சன் மண்டேலா

நேதாஜி சுபாஸ் சந்திரபோஸ்

மக்காரியோஸ்

ஹோசிமின்

பகத் சிங்

உரிமைப் போராளிகள் பயங்கரவாதிகளா?

பயங்கரவாதிகள் என வல்லரசு நாடுகளும், அந்தந்தத் தேசங்களில் தமது ஆக்கிரமிப்பைச் செய்து தமது நலனை நிலைநாட்டத் துடிப்பவர்களும் அதற்கு இடையூறாய் இருப்பவர்கள் மீது முத்திரை குத்தி உலகில் பயங்கரவாதிகள் என்ற ஒரு வர்க்கமே இருப்பதாகவும் அவர்கள் எந்த நாட்டில் இருந்தாலும் அவர்களுக்குள் தொடர்பும் உறவும் இருப்பதாகவும் ஒரு மாயையை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள்.

'இலங்கையில் ஜனநாயக ரீதியில் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசிற்கு எதிராகப் புரட்சிக்கு முயலும் ஈவிரக்கமற்ற பிரிவினைவாதப் பயங்கரவாதக் குழுவான விடுதலைப் புலிகள்' என சிறிலங்காவின் பிரதமமந்திரி ரட்ணசிறி விக்கிரமநாயக்கா ஒரு சில தினங்களுக்கு முன் ஒரு வைபவத்தில் கூறியதாக சிறிலங்கா அரசின் ஊதுகுழலான டெய்லிநியூசில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இக்கூற்றுக்களைத்தான் வெள்ளையர்கள் தாங்கள் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்த நாடுகளின் வளங்களைச் சுரண்டிக் கொண்டிருந்த காலத்தில், 'தங்கள் நாடு தங்களுக்கே உரியது. இந்த நாட்டு வளங்களைச் சுரண்டியது போதும். எமது நாட்டை எம்மிடம் விட்டு வெளியேறுங்கள்' என்று விழித்தெழுந்த சுதேசிகள் குரல் எழுப்பிய வேளையில் அவர்களைப் பயங்கரவாதிகள் என்று முத்திரை குத்தி அடக்குமுறைகளைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டு விடுதலைக் குரலை ஒடுக்க முனைந்தனர்.

பாரத தேசம் காந்தியின் தலைமையில் அகிம்சை வழியில் விடுதலைக்காகப் போராடினாலும் நேதாஜி சுபாஸ் சந்திரபோஸ் ஆயுதந் தாங்கி வெள்ளையரை எதிர்த்துப் போராடினார். பாரதத்தின் விடியலுக்கு பகத் சிங், ஜகதேவ், குருதேவ் போன்ற இளைஞர்கள் பயங்கரவாதிகள் என்று குற்றம் சாட்டி தூக்கு மேடைக்கு அனுப்பப்பட்டனர். இவர்களைப் போல் எண்ணிறைந்த வீரர்கள் அன்று பாரதத்தின் விடியலுக்காய் வீரசுவர்க்கம் எய்தினார்கள். இவர்கள் அனைவரும் அன்றைய வெள்ளையர் ஆட்சியில் பயங்கரவாதிகள்.

கென்யாவின் ஜோமோ கென்யாட்டா, சைப்பிரசின் ஆர்ச்பிசப் மக்காரியோஸ், தென்னாபிரிக்காவின் விடுதலைப் பறவை நெல்சன் மண்டேலா முதலானவர்கள் எல்லோரும் வெள்ளையர்களால் பயங்கரவாதிகள் என்றே முத்திரை குத்தப்பட்டு சிறையில் அடைத்து சித்திரவதை செய்யப்பட்டவர்கள்.

வியட்நாமின் விடுதலைக்கும் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் பாடுபட்ட ஹோசிமினையும் அவரது தளபதிகளையும் கிளர்ச்சிக்காரர்கள், பயங்கரவாதிகள் என்று ஒதுக்கிய மேற்குலகம்தான் அமெரிக்கப் படைகள் வியட்கொங் விடுதலைப் போராளிகளிடம் பலத்த அடி வாங்கிய வேளையில் அவர்களை நாட்டின் விடுதலைப் புருசர்களாக ஏற்றுக் கொண்டது. எரித்திரிய மக்களின் விடுதலைக்குப் போராடிய இசயாஸ் அவ்வெர்க்கிக்கும் அவரது போராளிகளுக்கும் எண்ணிறைந்த தடைகளையும் அழுத்தங்களையும் போட்டு ஒடுக்கிய மேற்குலகம் தான், போராளிகள் எரித்திரிய தேசத்தை விடுதலை செய்து எரித்திரியாவின் ஜனாதிபதியாக இசயாஸ் அவ்வெர்க்கி வந்த வேளையில் பூரண கும்ப மரியாதைகளோடு ஏற்றுக் கொண்டது. இப்படி எத்தனையோ எடுத்துக்காட்டுக்கள்.

அடக்குமுறையாளர்கள் தங்கள் கொடுங்கோன்மைகளுக்கு எதிராகக் குரல்கொடுப்பவர்களையெல்லாம் பயங்கரவாதிகளாகச் சித்தரித்து தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட பல பயங்கர நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள். எனினும் 'மக்கள் தமது உரிமைகளை மீள எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமெனத் தீர்மானித்து விட்டார்களெனின் அவர்களை எந்தவொரு சக்தியாலும் வீழ்த்த முடியாது' என கியூப புரட்சியாளரும் விடுதலை வீரருமான பிடல் காஸ்ரோ அவர்கள் குறிப்பிடுவதுபோல, மக்களின் எழுச்சிகள் காரணமாக தாக்குப்பிடிக்க முடியாத ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் ஓட்டம் பிடித்த சேதிகள் உலகெங்கும் அன்றைய சீசர் கால ரோம சாம்ராச்சியம் தொட்டு, அண்மைய எரித்திரியா வரைக்கும் எங்கும் விரவிக் கிடக்கின்றன.

1920களில் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தின் பால் ஈர்க்கப்பட்ட தமிழீழ மாந்தர்கள் சிலர் யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பினை நிறுவி இலங்கைத்தீவின் விடுதலை குறித்து பிரஸ்தாபித்தனர். விடுதலையின் பால் பற்றுக் கொண்ட காரணத்தால் 1927ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 17ஆம் திகதி மகாத்மா காந்தி யாழ் விஜயத்தை மேற்கொண்டிருந்த வேளையில் அவருடைய [illegible] திற்கு 18,000 ரூபா யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரசால் மக்களிடம் சேகரிக்கப்பட்டு வழங்கப்பட்டது. அன்றிலிருந்து 60வருடங்கள் கழித்து யாழ் மண்ணிற்கு அமைதி காக்க வந்த காந்தியின் பேரர்களால் எம்மண் பட்டபாடு சொல்லுந்தரமன்று.

1948ஆம் ஆண்டு பெப்பரவரி 4ஆம் திகதி இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றது. இங்கே சுதந்திரம் பெற்றது என்பதை விட இலங்கைத்தீவின் இறைமை அந்நாட்டில் சுயஆதிபத்தியத்தோடு வாழ்ந்த தமிழினத்தின் நலன்களைக் கருத்திலெடுக்காமல் எண்ணிக்கையில் பெரிய தேசிய இனமான சிங்களவர் கையில் ஆங்கிலேயரால் ஒப்படைக்கப்பட்டது என்பதே சரியானதாகும்.

அடுத்த வந்த ஒரு வருடத்தில் மலையகத் தமிழர்களின் குடியுரிமை வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டது. 1956இல் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்காவினால் சிங்களம் மட்டும் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு சிங்களமே நாட்டின் ஒரே உத்தியோக மொழியாக்கப்பட்டது.

இதேவேளையில் அரசின் திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள் தென்தமிழீழத்தில் தொடர்ந்தன. பட்டிப்பளை கல்லோயாவானது, பதவிக்குளம் பதவியாவானது. தமிழ் மக்களின் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட சமயம், அவர்களது பாரம்பரிய தாயகமும் திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள் மூலம் அபகரிக்கப்பட்டது.

திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றத்தை நிறுத்துமாறும் தமிழ் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை வழங்குமாறும் கோரி தமிழ் மக்கள் சாத்வீக வழியில் போராட்டங்களை நடத்தினர்.

தமிழர்கள் தமது உரிமை என்று குரல் கொடுப்பதையும் திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள் பற்றிய எதிர்ப்பையும் நிராகரித்த பேரினவாதிகள் தமிழர்களுக்கென பாரம்பரிய தேசம் ஒன்றில்லை என்று தமிழ் மக்கள் மீதான வன்முறைகளைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டனர்.

1956இல் இங்கினியாகலை, அம்பாறையில் குடியேறிய சிங்களவர்களால், பரம்பரை பரம்பரையாக அந்த மண்ணில் வாழ்ந்து வந்த தமிழர்கள் விரட்டியடிக்கப்பட்டனர், படுகொலை செய்யப்பட்டனர். 1958இல் இலங்கைத்தீவு எங்கணும் தமிழர்கள் மீது சிங்களவர்களால் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட கலவரம் காரணமாக தென்னிலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் தமது உயிரைக் காப்பாற்ற தமது தாயக பூமியான இலங்கைத்தீவின் வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பகுதியை வந்தடைந்தனர்.

1977இலும், 1983இலும் தமிழர்கள் கோரமான முறையில் வேட்டையாடப்பட்டனர். தமிழ்ப் பெண்கள் பலரின் மானம் பறிக்கப்பட்டது. தமிழர் சொத்துக்கள் சிங்களவரின் போகப் பொருளாயின. இந்நிலையிலே பொறுத்தது போதுமென தமிழினம் பொங்கியெழுந்தது.

தாயக இருப்பிற்காக தடியெடுக்க வேண்டிய நிலையேற்பட்டது தமிழினத்திற்கு. காலத்தின் நற்பிரசவமாய், அல்லலுற்ற தமிழினத்தின் காவலனாய் வந்துதித்த தேசியத் தலைவர் மேதகு வே.பிரபாகரனின் வழிநடத்தலில் திரண்டு நின்ற போரர்ளிகளினால் அவர்கள் ஏந்திய சுடுபொறிகளாலும் தமிழ் மக்களின் இருப்பு பாதுகாக்கப்பட்டது.

நினைத்த பொழுதில் நினைத்த பாணியில் சிங்களப் பேரினவாதத்தால் தமிழர்களை வேட்டையாட முடியாமல் போனது.

> தமிழீழ மக்கள் கோருவதெல்லாம் எந்தவொரு நாட்டினதோ அல்லது இனத்தினது இறைமையினையோ அல்ல. அவர்கள் கேட்பது, அவர்களது மண்ணில் அவர்கள் நிம்மதியாக வாழவேண்டும் என்பது மட்டுமே.

இவ்வாறு இரத்தவெறி பிடித்த சிங்களப் பேரினவாதத்திற்கு எதிராக தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்குப் பின்னால் இன்று ஒட்டுமொத்த தமிழீழ சமூகமும் திரண்டு நின்று நடத்தும் போராட்டத்தை பயங்கரவாத முத்திரை குத்தி உலகில் ஏனைய ஆதிக்கவாதிகளால் பயங்கரவாதிகள் என முத்திரை குத்தியவர்களுடன் முடிச்சுப் போட்டு, பயங்கரவாத ஒழிப்பு என்ற பெயரில் தமிழின அழிப்பை வெற்றிகரமாக நடத்த பேரினவாத ஆட்சியாளர்கள் முயல்கின்றனர்.

இப்பொழுது ஜனநாயக ரீதியில் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசை வீழ்த்தி ஆட்சியைப் பிடிப்பதற்கு விடுதலைப் புலிகள் போராட்டம் நடத்துவதுபோல பிரதமர் ரட்ணசிறி வெளிநாடுகளை நம்பச் செய்ய முயற்சி செய்கிறார்போலும்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் போராடுவது தமிழ் மக்களையும், தமிழீழ மண்ணையும் பாதுகாப்பதற்கும் அழிவிலிருந்து தடுப்பதற்காகவுமேயன்றி ஆட்சிபீடத்துக்காகவல்ல. இது ரட்ணசிறிக்கும் தெரியும் அவரது அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும். வெறும் வெத்து வேட்டு பிரச்சாரங்களுக்காக அவ்வாறு கூறிக்கொள்ளலாம்.

ஆனால் தர்மத்தின் வாழ்வு தன்னை சூது கௌவும், பின் தர்மம் வெல்லும் என்பதில் தமிழீழ மக்கள் உறுதியாக உள்ளனர். ரட்ணசிறியார் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற பேரினவாத அரசாங்கம் எத்தனை அக்கினி கீலங்களை ஏவினாலும் அவற்றைக் கீலங்களாக்க அவர்கள் தயாராகவே உள்ளனர்.

சிறிலங்காவிலே ஜனநாயக முறையில் தெரிவுசெய்யப்பட்ட அரசுக்கு எதிராக ஆயுதக்கிளர்ச்சி செய்வதும், பின்னர் அதே பாராளுமன்ற அரசியலுக்கு வந்து இனவாதம் கக்குகின்ற அனுபவம் ஜே.வி.பிக்கு இருக்கின்றது. ஆட்சியைக் கவிழ்க்கும் அனுபவம் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு இருக்கின்றது. ஏன் இப்போதைய ஆட்சிபீடத்திலிருக்கும் அம்மையார் அணியிலிருப்பவர்கள் அசைந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக 'பூம்போ சைஸ்' அமைச்சரவை அமைத்து கோலோச்சிக் கொண்டிருக்கின்றார். சிறிலங்காவின் ஆட்சிபீடத்திற்காக எந்தவித அக்கிரமங்களையும் புரியத் தயங்காதவர்கள் இவர்கள்.

ஆனால் இலங்கைத்தீவில் வாழ்கின்ற தமிழீழ மக்கள் சுயமரியாதையுடன் சுதந்திரமாக தமது சொந்த மண்ணில் பாதுகாப்பாக வாழ்வதற்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். தமிழீழ மக்கள் கோருவதெல்லாம் எந்தவொரு நாட்டினதோ அல்லது இனத்தினது இறைமையினையோ அல்ல. அவர்கள் கேட்பது, அவர்களது மண்ணில் அவர்கள் நிம்மதியாக வாழவேண்டும் என்பது மட்டுமே. இதை உலகு நன்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நன்றி

1 - தினக்கதிர் (29.04.2001)

2 - இலங்கை இனப்பிரச்சினை [illegible]

இருட்டிலுள் விழித்தோம்-
விடியும்வரை
தூக்கமோ இல்லை
பார்வையின்
தெளிவு
இருட்திரை கிழிக்கும்.

காலகட்டத் தேவையை நிறைவுசெய்ய வக்கற்றுப்போன கல்வி அமைப்பு

சிறீலங்காவின் கல்வி அமைப்பைப்பற்றிய விமர்சனங்கள் இன்று பலகோணங்களில் இருந்து முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றது. எமது கல்வி அமைப்பு தொழில் வாய்ப்புப் பெறுவதை நோக்கமாகக் கொள்வதில் பலவீனமானதாக உள்ளது என்பது ஒருசாராரின் விமர்சனம். அதுவே பெரும்பான்மையான புத்திஜீவிகளின் விமர்சனமாகவும் உள்ளது. எமது நாட்டில் போதிய தொழில் வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே வெளிநாட்டுத் தொழில் வாய்ப்புக்களைப் பெறக்கூடிய விதத்தில் கல்வி அமைப்பில் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கோரப்படுகின்றது. இதனால் ஆங்கிலம் மீண்டும் கட்டாய பாடமாக்கப்பட்டது. வெளிநாட்டுத் தொழில்வாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொடுக்கக்கூடிய தனியார் தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. கொம்பியூட்டர் விஞ்ஞானம், பல நவீன கருவிகள் பொறிமுறைக் கல்வி, வர்த்தகம், புள்ளிவிபரவியல் போன்ற பாடங்களைப் படிப்பதற்கான தனியார் கல்லூரிகள் தோன்றின. வெளிநாட்டுக் கல்வித்தராதர சான்றிதழ்கள் பெறுவதற்கான தனியார் கல்விக்கூடங்கள் இலங்கைத்தீவில் தோன்ற ஆரம்பித்தன.

இது இவ்விதமிருக்கக்கூடியதாக இந்த நவகாலனியியல் சீர்திருத்தத்திற்கு எதிரான போர்க்குரல்கள் சமீபகாலத்தில் கேட்கத் தொடங்கியுள்ளன. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளே இப்போக்கின் அரசியற் பிரதிநிதிகளாக உள்ளனர். தற்போதைய கல்வியமைப்பு இம் மண்ணின் தேசிய தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய வக்கற்றதாகியுள்ளது என்பதே இவர்களின் விமர்சனமாகும். வெறும் தொழில்வாய்ப்பு நோக்கு கல்வி ஒன்றுக்குப் பதிலாக, தேசிய தேவை நோக்கு கல்வி ஒன்றை முன்நிறுத்தக் கோருகின்றார்கள். இவ் விமர்சனமும், 'தேசிய தேவை நோக்கு' கல்வியின் வளர்ச்சிக்காக எடுக்கப்படும் முயற்சிகளும் இன்றைய கல்வியமைப்புள் நடைபெறும் ஒரு பெரும் எதிர் நீச்சலேயாகும். 'தேசபக்தர்கள்', 'மானுட நேயமிக்கவர்கள்', 'சோஷலிஸ்டுக்கள்' ஆகியோர் மத்தியில் இக்கல்வி அமைப்புக்கு எதிரான விமர்சனம் இருந்து வந்தது. இவர்கள் தத்தமது தொடர்பு எல்லைகளுக்குள் இக் கல்வியமைப்பை விமர்சித்தும் வந்துள்ளார்கள். 'வெளிநாட்டு மோக அலைகளை' எதிர்த்து அவர்கள் தனிநபர்களாக நீச்சலடித்தும் வந்துள்ளார்கள். தமது புத்திஜீவித்திறனை தமது வர்க்க மேல்நிலையாக்கத்திற்கான ஏணிப்படியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வதை தவிர்த்து வந்துள்ளார்கள். இந்த மண்ணையும், இந்த மண்ணின் மைந்தர்களையும், இந்த மண்ணின் பௌதீக, ஆன்மீக அறிவுத்துறை, கலாச்சார வளங்களையும் நேசித்து வந்துள்ளார்கள். இதற்காகத் தமது புத்திஜீவ ஆற்றல்களைப் பயன்படுத்தியும் வந்துள்ளார்கள். இவர்களின் விமர்சனங்கள் ஒரு இயக்கமாக மாறவில்லை. அவை ஒரு அரசியல் பரிமாணத்தை எடுக்கவில்லை. அதற்குரிய சூழலும் இருக்கவில்லை. சமூகம் இவ்விதமானவர்களுக்கு நன்றி சொல்லிக் கொள்ளவேண்டும். கல்வி அமைப்பில் ஒரு அடிப்படைச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் இவர்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். கல்வி அமைப்புக்கு எதிராக தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் போராட்டத்தின் பின்பு கல்வியமைப்புக்கு எதிரான விமர்சனம் ஒரு அரசியற் பரிமாணத்தைப் பெற்றுள்ளது. இவ் விமர்சனம் ஒரு உயர்ந்த கட்டத்தை நோக்கி வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

இவ்வளவு ஜனரஞ்சகமான ஒரு இயக்கத்தின் தலைமையிலிருந்து பின்னரும்கூட தற்போதைய இயக்கம் ஒரு உயிரோட்டமாகவே உள்ளது. இதற்கான காரணம் மிக எளிமையானது. எமது புத்திஜீவிகளில் மிகப் பெரும்பான்மையானோர், எமது கல்விமான்களில் ஏகப் பெரும்பான்மையானோர் 'பரதேசிகளாகி' விட்டார்கள். 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற 'உயர்ந்த' பண்பாட்டாளர்களாகிவிட்டார்கள். வளர்ச்சி பெற்ற முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கும், முதலாளித்துவ பல்தேசிய கம்பனிகளுக்கும் தனது 'மூளை உழைப்பை' விற்பதுவே அவர்களின் நோக்கமாகிவிட்டது. சர்வதேச முதலாளித்துவ சந்தையில் நல்ல விலைக்கு விற்கக்கூடிய 'மூளை உழைப்புச் சக்தியை' விளைவிப்பதற்கு அவசியமான ஒரு கல்வியே அவர்களின் தேவையாகவுள்ளது. 'தேசிய சந்தை', 'தேசிய அபிவிருத்தி', 'தேசிய பொருளாதாரம்', 'தேசிய கலாச்சாரம்' இவை பற்றியெல்லாம் அவர்கள் மறந்து நீண்ட நாட்களாகிவிட்டன.

ஆகவே எமது கல்வி அமைப்பில் சீர்திருத்தம் என்பது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புடன்கூடிய ஒரு பாரிய பிரச்சினையாகும். சிங்களப் பேரினவாதம் என்ற சிறு எல்லைக்குள் வைத்து இதைக் கணக்கிடக்கூடாது. நாட்டில் பின்பற்றப்படும் பொருளாதாரக் கொள்கையுடன் நெருக்கமாகத் தொடர்புபட்டதாகும். இதை வெறுமனே ஒரு அறவொழுக்கப் பிரச்சினையாகப் பார்க்கமுடியாது. திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை எமக்குப் பல நாகரிகங்களை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. தற்போதைய கல்வி அமைப்பும் இதில் ஒன்று. 'நுகர்வு நாட்ட நாகரிகம்' எமது கல்வி அமைப்பின் தன்மையைச் சீர்கெட வைத்த மற்றோர் காரணியாகும்.

இலங்கையில் கல்விச் சீர்திருத்தத்திற்காக ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்டுள்ள முயற்சிகளைச் சற்று நோக்குவோம். சேர் பொன் அருணாசலம், சேர் பொன் இராமநாதன், ஆறுமுகநாவலர், சுவாமி விபுலானந்தர் ஆகிய தலைவர்களும் அவர்கள் காலத்தில் இருந்த சில சிங்களத் தலைவர்களும் இணைந்து முதலாவது கல்விச் சீர்திருத்தத்திற்கான போர்க்கொடி உயர்த்தினார்கள். இது நடந்தது 1920களிலாகும்.

அப்போதைய கல்வி அமைப்பு சுதேசிய மொழிகளைப் புறக்கணித்தது. சுதேசிய மதத்தைப் புறக்கணித்தது. ஐரோப்பிய மதத்தைப் பரப்பும் நிறுவனமாகச் செயற்பட்டது. கறுப்புத் தோலுடைய ஆங்கிலேயர்களை உருவாக்கும் ஒரு மூளைச்சலவை வைத்தியசாலைகளாக விளங்கின. கலாச்சார ஆக்கிரமிப்புக்கு கல்வி அமைப்பும் ஒரு கருவியாக நிகழ்ந்தது. இக்கலாச்சார ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிராக 'சுதேசிய' அறிஞர்கள் போர்க்கொடி தூக்கினார்கள். சுதேசிய மதக் கல்விக்கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. சுதேசிய மொழியின் வளர்ச்சிக்கு துணைபுரியும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இக்கல்விச் சீர்திருத்த இயக்கத்தின் தலைவர்களும், செயற்பாட்டாளர்களும் நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவும், பிரித்தானியரின் காலனிப் பொருளாதாரத்துடன் நெருங்கி இணைந்தவர்களாகவும் இருந்தார்கள். இதனால் இவர்கள் பிரித்தானிய காலனியலிஸத்திற்கு எதிராக சுதந்திரப் போராட்டம் நடத்த துணியவுமில்லை. ஆகையினால் இவர்களின் கல்விச்சீர்திருத்தங்கள் சுதேசிய மத கல்விக்கூடங்களை அமைப்பதுடனும், ஐரோப்பிய மதத்தின் பரவலைத் தடுப்பதுடனும் தன்னை நிறுத்திக்கொண்டது. ஆனாலும், இவை இலங்கை வரலாற்றின் வளர்ச்சிக்குச் சில சாதக விளைவுகளை ஏற்படுத்திய கல்விச் சீர்திருத்தங்களேயாகும்.

இந்தக் கல்விச் சீர்திருத்தம் நடைபெறாவிட்டால் ஆங்கிலம் மட்டுமே தெரிந்த, ஆங்கில கலாச்சாரத்தைப் பின்பற்றும் ஒரு மக்கள் கூட்டம் இலங்கையில் தோன்றியிருக்கும். இக்கல்விச் சீர்திருத்த இயக்கம் அன்றைய அரசியல் இயக்கத்துடன் நேரடித் தொடர்புபட்டிருந்தது என்பது மறக்கப்படக்கூடாது. ஆறுமுகநாவலர், சேர் பொன் இராமநாதன், சேர் பொன் அருணாசலம் போன்றவர்கள் இதில் குறிப்பிட்டுச் செல்லக்கூடிய அரசியல் தலைமை உறுப்பினர்களாகும்.

இலங்கையில் ஏற்பட்ட அடுத்த கல்விச் சீர்திருத்தம் திரு. S.W.R.D. பண்டாரநாயக்காவால் துவக்கி வைக்கப்பட்டு, இடதுசாரிகளின் உதவியுடன் நடைபெற்ற கல்விச் சீர்திருத்தமாகும். இது நடைபெற்றது 1960களிலாகும். தாய்மொழிக் கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் முன்னைய கல்விச் சீர்திருத்தத்தின்போதோ ஆறுமுகநாவலர் வழித்தோன்றல்கள் தாய்மொழிக்கல்வி என்ற விடயத்திற்கு எதுவித கவனமும் செலுத்தவில்லை. ஆங்கில மொழிக்கல்வியை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால், தமிழ் மொழியை மறக்கக்கூடாது என்று கூறினார்கள்.

பண்டாரநாயக்கா காலத்தில் பாடசாலைகள் தேசியமயமாகின. பாடசாலைகளை நடத்துவது மதத்தின் கடமையல்ல என்று கூறப்பட்டது. ஆனால், முதலாவது சீர்திருத்தமோ சுதேசிய மொழிப் பாடசாலைகளை நடத்தவேண்டும் என்று கோரியதேதவிர, மதநிறுவனங்கள் பாடசாலைகளில் இருந்து கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும்படி கோரவில்லை. பாடசாலைகளைத் தேசியமயமாக்கியது உண்மையிலேயே ஐரோப்பியாவை தளமாகக் கொண்ட மத நிறுவனங்களுக்கு எதிரான ஒரு நடவடிக்கையேயாகும். மேலும் தொடர்வதானால் இலங்கையின் தொழில்த்துறை வளர்ச்சிக்கு அவசியமான கல்வித்திட்டங்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டன. விவசாயத்துறை சம்பந்தமான கல்வித்திட்டங்கள் சேர்க்கப்பட்டன. பெரும் நகரங்களில் அமைந்துள்ள பணக்காரப் பாடசாலைகளின் ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. கிராமப்புற மாணவர்களும் படிக்கக்கூடியதான ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தமிழ் வளர்த்த ஆறுமுகநாவலர், சைவப் பெரியோர்களால் கல்வி கற்க அனுமதி மறுக்கப்பட்ட 'தாழ்த்தப்பட்ட' தமிழர்கள் கல்விகற்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றார்கள். 1976 வரை படிப்படியான கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் புகுத்தப்பட்டுவந்தன. இச்சீர்திருத்தங்கள் இலங்கையில் தோன்றிய அரசியல், பொருளாதார மறுமலர்ச்சியுடன் தொடர்புபட்டவையாகவே இருந்தன என்பது இங்கு ஊன்றிக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

1977 இன் பின் சிறீலங்காவின் பொருளாதாரக் கொள்கையில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையும், கட்டுப்பாடற்ற வர்த்தகக் கொள்கையும், அந்நிய மூலதனம் உள்நுழைவதற்கான பரிபூரண சுதந்திரமும், ஏகாதிபத்திய கலாச்சாரத்தின் படையெடுப்பும் தாராளமாகவே நிறைவேற்றப்பட்டன. இவற்றின் விளைவாக இலங்கையின் கல்வி அமைப்பும் முன்பு கூறப்பட்டதைப்போல் எதிர் சீர்திருத்த மாற்றங்களுக்கு உள்ளானது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை நவகாலனியலிஸத்திற்கு பொருத்தமான ஒரு கல்வியமைப்பு மிக அழகாகச் செதுக்கப்பட்டுவருகின்றது.

இவ் அனுபவங்கள் எமக்கு எடுத்துக்காட்டும் உண்மைகள் என்ன? கல்விச் சீர்திருத்தம் அரசியலுடன் தொடர்புபட்ட ஒரு சமூகப் பிரச்சினை என்பதையேயாகும். இன்னும் தெளிவாக் கூறுவதானால் இதுவொரு அரசியல் பிரச்சினை. நிலவும் சமூக-பொருளாதார அமைப்புடன் தொடர்புபட்ட ஒரு பிரச்சினை. இதுவொரு கல்விப் பிரச்சினையுமல்ல, பொருளாதாரப் பிரச்சினையுமல்ல, இன்றைய புத்திஜீவிகளின் தனிப்பிரச்சினையுமல்ல. இதுவொரு அரசியல்-பொருளாதார, சமூக அரசியல் பிரச்சினையாகும். இன்றைய புத்திஜீவிகள் இக் கல்வி அமைப்பின் உருவாக்கங்களேதவிர இக்கல்வி அமைப்பின் சிற்பிகள் அவர்களல்ல. நவகாலனித்துவ புத்திஜீவித்தத்தில் திறன்பெற்ற அரசியல்வாதிகள்தான் இக்கல்வி அமைப்பின் சிற்பிகளாகும். இதனால்த்தான் உயர்கல்வி அமைச்சு மிக முக்கியத்துவமிக்கதொரு அமைச்சாகக் கருதப்படுகின்றது.

தேசிய அபிவிருத்தியே இன்றைய காலகட்டத்தேவையாகும். இத்தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் தகமை தற்போதைய இக்கல்வி அமைப்பிற்கு இல்லவேயில்லை. ஆகவே அடிப்படைச் சீர்திருத்தங்கள் எமக்கு உடன் அவசியமாகின்றன. தற்போதைய கல்வியமைப்பில் சீர்திருத்தங்களைப் புகுத்த முற்படுவது என்றும் தவறாகிவிடமாட்டாது. தமிழீழப் பிரதேசம் புதியதொரு பொருளாதாரக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கினால் இது இலகுவான விடயமாகவே இருக்கும்.

ஆகவே கல்வி அமைப்பில் சீர்திருத்தத்தைக் கோரும் அதேவேளையில் தேசிய தேவை நோக்கு புத்திஜீவிகளை உருவாக்குவதற்கான தனியான கல்வி நிறுவனங்களை நடத்துவதே நிச்சய வெற்றிபெறுமென நம்பிக்கை வைத்துச் செய்யக்கூடிய ஒரே காரியமாகும். சர்வதேச அங்கீகாரம் பெற்ற ஒரே அரசாங்க நிறுவனத்தின் கீழ் இரு அரசாங்கங்கள் நடைபெறுதல் போன்றதே இதுவுமாகும்.

இன்று மத நிறுவனங்கள் குறிப்பாக கிறிஸ்தவ மத நிறுவனமும், பௌத்த மத நிறுவனமும் தமக்கு அவசியமான, ஏற்றதான அனைத்துவகை புத்திஜீவிகளையும் தாமே உருவாக்கிக் கொள்கின்றார்கள். அதேபோல் இந்திய பெருந்தொழிலதிபர்கள் தமக்கு அவசியமான தொழில் நுட்பவியலாளர்களை இந்திய மத்திய அரசுடன் சேர்ந்து தாமே உருவாக்கிக் கொள்கின்றார்கள்.

தமிழீழத்தின் நிலைகளைக் கணக்கில்கொண்டு சுருக்கமாகச் சொல்லுவதானால் நவகாலனியலிஸ அடிவருடிக் கல்வியமைப்பையும், அதனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டு அதன் சேவகர்களாகவுள்ள விசுவாசிகளாகப் பேணப்படும் புத்திஜீவிகளையும் சீர்திருத்தமுடியாது. குறிப்பிட்ட நிபுணர்களையும் குறிப்பிட்ட காலம்வரை அதற்குப் பயன் படுத்தலாம். அதுவும், அவர்களும் திருத்தப்பட முடியாதவை. அவை தூக்கி எறியப் படவேண்டியவையேயாகும். ஆனால், தூக்கி எறியப்படுவதால் ஏற்படும் வெற்றிடங்களை நிரப்புவதற்கான தயாரிப்புகள் செய்யப்பட்ட பின்பே தூக்கியெறிதல் சாத்தியமானதாகும். 'தேசிய தேவை நோக்கு' புத்திஜீவிகளை உருவாக்குவதற்கான கல்விக்கூடங்கள் அங்கும், இங்கும், எங்கும் உருவாகட்டும். ■

தமிழீழ ஆவணக்காப்பகம் Tamileelam Archive

நிழலின் மடியில்

ஒரு நாள் வழமைபோல் வரும்பாதையால் இவன் வந்துகொண்டிருந்தான். இவன் வரும் பாதையோரம்தான் இவனுக்கு 'றெக்கி' பார்த்துச் சொல்லும் ஐயாவின் தோட்டமும். இவன் போவதைக் கண்ட ஐயா, பெரியசத்தமாக 'தம்பியே' என்றார். இவன் உடனே திரும்பி, ஐயாவைப் பார்த்து 'என்ன எல்லாம் சரியோ ஐயா' என்று கேட்டான்.

'ஓமடா மேன' என்றார் அவர். இவன் சைக்கிளை நிற்பாட்டிப்போட்டு ஐயாவிடம் வந்து 'அப்ப கதையைச் சொல்லுங்கோவன் ஐயா' என்றபடி அருகிலிருந்த மரக்குற்றியில் அமர்ந்தான்.

'இப்ப இதில சொல்லப்போனால், அது கனக்க இதில நில் வாறன்' என்று மண்வெட்டியை வரம்பில் வைத்துவிட்டுப்போய் வெற்றிலைப் பைக்குள்ள இருந்த பேப்பரை எடுத்துக்கொண்டுவந்து இவனிடம் காட்டி விளக்கினார். 'முதல்ல தாண்டியடியில குடுத்தாய் மேனை. அது மாதிரி இதையும் குடுத்தாய் எண்டால் சரி' என்றார் ஐயா. இவன் ஐயாவைப்பார்த்து 'ஒரு விளையாட்டுக் காட்டுறன் பாருங்கவேன்' என்றான். அவருக்கு சந்தோசமாக இருந்தது. இவனின் முதுகில் தட்டிச்சிரித்தபடி சொன்னார்.'ஓமடா மேன இவனுகளுக்கு நாங்கள் ஆர் எண்டுறதைக் காட்டனும்'

பிறகு இவன் கொண்டுபோன 'றெக்கிப் பேப்பரை' பொறுப்பாளரிடம் காட்டி விளக்கினான். அதற்கு அவர் 'நீ கொண்டுவாற 'றெக்கி' பிழைக்காது. ஆனால், ஒரு விசயத்தை கவனிக்கனும்' என்றார். இவன் கேள்வியோடு அவரைப் பார்த்தான்.

'இந்தச் சண்டையைச் செய்துபோட்டு திரும்பிவர முடியாத நிலைவரும். ஏனென்றால் முதல்ல இந்த இடத்தில நாங்களும் ஒரு சண்டைக்குப்போய் பெரிய சிக்கல்ப் பட்டனாங்கள்'

'அப்பிடி ஏதும் பிரச்சினையெண்டால் இந்த ஊரில் நிண்டுவரக்கூடிய இடமிருக்கு அண்ண. இஞ்சதான் எங்கட நஞ்சன்ட வீட்டுக்காரரும் இருக்கினம். ஊரிலயும் எல்லாரும் இயக்கத்திற்கு நல்ல ஆதரவண்ண' என்றான் இவன்,

'அப்பிடியெண்டால் உன்னோட நஞ்சனையும் கூட்டிக்கொண்டு போகலாம் தானே!' என்றார் பொறுப்பாளர்.

'ஓமண்ண நானும் அதைத்தான் நினைச்சன்'

'அப்பிடியெண்டால் நஞ்சனையும் கூட்டிக்கொண்டுபோற ஒழுங்கைச்செய்' என்று சொல்லிவிட்டுப் போனார் அவர்.

இவன், சமைத்துக்கொண்டிருக்கும் இடத்திற்குப்போய் நஞ்சனிடம் விசயத்தைக் கூறினான்.

'இதுதான் சந்தர்ப்பம் மச்சான். வா சாப்பிட்டுப்போட்டுத் துவங்குவம்' என்று சொல்லிக்கொண்டு இவனை அழைத்துக் கொண்டு நஞ்சன் சாப்பிட்டுவிட்டு, இருவருமாக ஸ்ரோருக்குப் போனார்கள்.

தேவையான பொருட்களை எடுத்துக் கொண்டு ஒரு ஒதுக்குப்புறமாகப்போய் இருவரும் சக்கைபடையத் துவங்கினார்கள். அடைத்துக்கொண்டு இருக்கும்போது, இவன் நஞ்சனுக்குச் சொன்னான். 'நான் இதச் செய்யிறன், நீ மற்ற ஒழுங்கைச் செய்துவிடு'

'சரி' என்ற நஞ்சன் ரொட்டி சுடப் போனான். எல்லாவேலைகளையும் முடித்துக்கொண்டு இரண்டுபேரும் பொறுப்பாளரைச் சந்திக்கப்போனார்கள். இவர்களைக் கண்ட பொறுப்பாளர், நஞ்சனைப் பார்த்துச் சொன்னார்.

'என்னடாப்பா இப்ப சந்தோசம்தானே! வசதிவந்தால் வீட்டுக்குப்போய்வா'

'ஓம்' என்றான் நஞ்சன்.

'எல்லாம் சரிதானே. கவனமாய்ப் போட்டுவாங்கோ' என்று அவர் வழியனுப்பி வைத்தார். சண்டைக்குரிய ஒழுங்குகளுடன் இருவரும் காட்டுக்குள் இறங்கினார்கள். நஞ்சன் 'கொம்பாசுடன்' முன்னே நடந்தான்.

இவர்கள் போய்க்கொண்டிருக்கும் போது, திடீரெனக் காட்டுக்குள்ளால் நடந்துவரும் சத்தம் கேட்டது. இவர்கள் மெதுவாகக் 'கவர்' எடுத்துக்கொண்டு யார் வருவது என்று பார்த்தார்கள். அதுவும் இவர்களின் முகாமில் இருந்து போனவர்கள் தான் என்று கண்டதும், மெதுவாக அவர்களைக் கூப்பிட்டார்கள். திடீரென்று கூப்பிட்ட சத்தம் கேட்டதும் திடுப்பென 'கவர்' எடுத்துக்கொண்டார்கள். மறைந்திருந்த இவர்கள் வெளியே வந்து 'நாங்கதான் மச்சான். வாங்கடா' என்றதும் அவர்கள், 'நல்லகாலமடா சுடப்பாத்தம்' என்று சொல்லிக்கொண்டு இவர்களிடம் வந்தார்கள். ஒருவன் 'சாப்பிட ஏதுமிருக்கா மச்சான்' என்றான். 'ஓமடா ரொட்டி இருக்கு' என்றபடி இவன் ரொட்டியைக் கொடுத்தான்.

'உங்களுக்கென்னடாப்பா என்னத்துக்கும் ஐயா இருக்கிறார்' என்று சிரித்தான்.

'ஐயாதானே எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்யிறவர், சரி மச்சான் வெளிக்கிடுவம்' என்றபடி இரண்டு பகுதியினரும் புறப்பட்டார்கள்.

காட்டில் நீண்டதூரம் நடந்தார்கள். வெகுநேரத்தின் பின் எதிர்பார்த்த இடத்திற்கு வந்துசேர்ந்தாயிற்று. ஆனால், யாரும் கண்டுகொள்ளக்கூடாது. கண்டால் எல்லாம் பிசகிவிடும். ஆகையால், இருட்டும்வரை ஒரு பற்றையின் மறைவில் மறைந்திருந்துவிட்டு நன்றாக இருட்டியபின் கொண்டுசென்ற கண்ணிவெடியை வைக்கத் துவங்கினார்கள். வைத்துமுடித்ததும் தங்களை நன்றாக உருமறைத்துக்கொண்டு விடியும்வரை காத்திருந்தார்கள். இராணுவ 'ட்றக்' வண்டிகள் விடியத்தான் வரும்.

இவன் ட்றக்கை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் அது வந்துவிடும். இப்படியே பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில், ஒரு தொடரணி போல அவை வந்தன. இவன் உசாராகி இலக்கை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். 'விறுவிறு' என வந்த 'ட்றக்' கண்ணியில் ஏறியதும் இவன் கண்ணிவெடியை அமத்தினான். ஆனால், அது ஏமாற்றிவிட்டது. அப்போது காலையில் மாடுகள் றோட்டுக்கரையால் போனது நினைவில் தட்டியது. மாடுகள் உழக்கி 'வயர்' அறுந்[illegible]

சிறைபடாத சிந்தனைகள் வழியே இந்தியப் படையின் புனர்வாழ்வு(?) முகாம் சொல்லும் சேதி வாக்குமூலமாய்

இந்திய இராணுவத்தில் இருக்கும் சிப்பாய்களுக்கும்கூட திமிர் இருக்கிறது. 01-02-1990 அன்று காந்தன் என்ற பையன் படித்துக்கொண்டிருக்கும்போது ஒரு சிப்பாய் வந்து அடித்துவிட்டான். சிறைச்சாலைகளை கல்விச்சாலைகளாக நாம் மாற்றியிருப்பது குறித்து இவர்களுக்குப் பொறாமை. எந்த நோக்கத்துக்காக, எம்மைச் சிறையில் அடைத்தார்களோ அந்த நோக்கத்துக்கு மாறாகச் சிறையில் கழிக்கும் காலத்தை பிரயோசனப்படுத்துகிறோமே என்பதுதான் இவர்களது ஆத்திரத்துக்குக் காரணம். உலகில் எந்த ஜீவராசியும் தான் பாதிக்கப்படும்போது, தன்னாலான சிறு எதிர்ப்பையாவது காட்டுவது இயற்கைதானே. அந்த வகையில் அடித்த ஆமியின் தடியைப் பறித்து எறிந்துவிட்டு கையை ஓங்கினான் காந்தன். அறைக்குள்ளே காந்தனும், அறைக்கு வெளியே ஆமியும் நிற்கையிலேயே இந்தச் சம்பவம் நடந்தது. காந்தனை 'வெளியே வா' என்று உத்தரவிட்டான் ஆமி. 'முடிந்தால் உள்ளே வா!' என்றான் காந்தன். உள்ளே வருவதற்குப் பயம். தனியே உள்ளே வந்தால் உருப்படியாக வெளியே போக முடியாது என்ற பயத்தில் வெளியே நின்று வீரம் பேசினான். ஆமி எம்மை அழைத்து காந்தனை அனுப்பச் சொன்னான். ஏக குரலில் 'அனுப்பமுடியாது முடிந்தால் உள்ளே வரலாம்!' என்றோம். 'நீங்களெல்லாம் கைதிகள். நாங்கள் சொல்வதைக் கேட்க வேண்டும். இந்தப் பையனுக்கு ஏதாவது தண்டனை கொடுங்கள். அதை நான் என் கண்ணால் பார்க்கவேண்டும்' என்றான் ஆமி. 'நீங்கள் சொல்லி நாங்கள் தண்டனை கொடுக்கமுடியாது. இது சம்பந்தமாக நீங்கள் என்ன நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளலாம்' என்றோம் நாம். ஆமி சொல்வதற்காக எமது பையனுக்குத் தண்டனை கொடுக்கமுடியுமா? எங்களை என்ன ஈ.பி. ஆர்.எல்.எவ். தோழர்கள் என நினைத்துக் கொண்டார்களா இவர்கள்? இதன் விளைவுகள் எதையும் அனுபவிப்பதெனத் தீர்மானித்தோம்.

இதேபோலத்தான் ஒரு நாள் 'C' புளொக்கில் குளிக்கச் செல்லும் ஒவ்வொருவரும் தனக்குமுன்னால் நின்று பத்து தோப்புக்கரணம் போடவேண்டுமென்றும், அப்படி போடுபவர்களைத்தான் குளிக்க அனுமதிக்க முடியும் என்றும் ஒரு சிப்பாய் கூறினான். கைதிகளைத் துன்புறுத்திப் பார்ப்பதே இவர்களுக்குப் பிரியமான விளையாட்டு. அங்கே இவர்களது சொந்த நாட்டில் ஒரு பகுதியை சீனாக்காரன் பிடித்து வைத்திருக்கிறான். அதை மீட்கத் துப்பில்லை. இங்கே வந்து கைதிகளை இம்சித்து இன்பம் காணவிழைகின்றார்கள் இவர்கள். 'தோப்புக்கரணம் போட்டுத்தான் குளிக்க வேண்டுமென்றால், எமக்குக் குளிப்பே தேவையில்லை. ஒருவரும் தோப்புக்கரணம் போட நினைக்க வேண்டாம்' என்று அந்த புளொக்கில் இருந்த கிளிநொச்சி இரத்தினம் அண்ணர் பையன்களிடம் கூறினார். அதைத் தொடர்ந்து குளிக்காமல் உள்ளே சென்ற பையன்கள். தனது உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படியாத இக்கைதிகள் இரத்தினம் அண்ணரின் உத்தரவுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பது குறித்து அங்கிருந்த ஆமிகளுக்கு ஆத்திரம். எனவே ஒருவாரம் கழிவு தண்ணீர் அள்ளி ஊற்றும்படி அவருக்கு உத்தரவிட்டனர். 'நாங்கள் குளிக்கும் தண்ணீரே இந்தக் கழிவு குட்டையில் தேங்குவன. எனவே எமது வேலையை நாங்களே செய்வதில் தவறில்லை. எப்படியோ இதை எமது பையன்களில் ஒருவர்தான் ஊற்றப்போகிறான். ஆனாலும், தண்டனை என்று இதைச் சொன்னால் நான் செய்யத்தயாரில்லை' என்று தொடர்ந்து ஊற்ற இரத்தினம் அண்ணர் மறுத்துவிட்டார்.

அனைவருக்கும் பொதுவான விடயங்களுக்காக கதைக்கும் அல்லது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்பவர்களைக் கண்டால் இவர்களுக்குப் பிடிக்காது. ஒவ்வொரு கைதியையும் ஆட்டிப்படைக்க வேண்டும் என்பதே இவர்கள் ஆசை. கைதிகளுக்குச் சரியான மருத்துவ வசதியில்லை. சிறிய பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் கடுமையான தண்டனை கொடுக்கிறீர்கள். இந்த நிலைமை மாறவேண்டும் என்று ஒருமுறை மகஜர் ஒன்றைத் தயாரித்து அனைவரிடமும் கையெழுத்து வாங்கி அனுப்பினோர் இரத்தினம் அண்ணர். அதன் பிறகும் மருத்துவ வசதிகளில் முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. அதே காரணங்களுக்காக மறுபடி ஏற்றி அடிப்பதும் தொடர்ந்தது. எனவே நாங்கள் கொடுத்த மகஜர் தொடர்பாக தங்கள் பதில் என்ன? என்று கேட்டு இன்னொரு மகஜர் தயாரித்து கையெழுத்து வாங்கி அனுப்பினோர். அவர் உடனே அந்த மகஜரில் கையெழுத்திட்டவர்களில் முதல் இரண்டு பேரைப் பிடித்து இருட்டறையில் போடுமாறும், மூன்று நாட்களுக்குச் சாப்பாடு, தண்ணீர் எதுவும் கொடுக்கக்கூடாதென்றும், மேஜர் சவான் உத்தரவிட்டார். அதன்படி இரத்தினம் அண்ணரும், அரசலிங்கம் அண்ணரும் இருட்டறைக்கு அனுப்பப்பட்டனர். மூன்று நாட்களும் சாப்பாடு இல்லை. ஆமிக்குத் தெரியாமல் சாப்பாடுகொடுக்க முனைந்தனர் இருட்டறையைக் கொண்டிருந்த 'B' புளொக் பையன்கள். சாப்பிடாமல் மலம் கழிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படும். அப்படியான நிலை ஏற்பட்டால் இவர்களுக்குச் சாப்பாடு கொடுத்ததற்காக அந்த புளொக்கிலுள்ள அனைவருமே தண்டனைக்குள்ளாக நேரிடும் என்ற காரணத்தால் பையன்களின் கோரிக்கையை அன்புடன் மறுத்தனர். சாப்பாடு இல்லாமலே மூன்று நாட்களும் இருந்தனர்.

இதுதான் இந்திய இராணுவத்தினரின் 'அன்புவழி'. இந்த லட்சணத்தில் இந்த முகாமிற்கு புனர்வாழ்வு முகாம் என்று பெயர் வைத்திருக்கின்றனர் இவர்கள். 'இந்த முகாமிற்கு ஏதாவது ஒருபெயர் வைக்கவேண்டும் என்று நினைத்தே புனர்வாழ்வு முகாம் என்று பெயர் வைத்தோம்' என்று ஒரு நாள் ஒரு உயர் அதிகாரி சொன்னது நினைவில் வந்தது.

திருக்கலாம் என நினைத்தான். இவன் மிகுந்த கவலையுடன் றஞ்சனின் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான்.

'ட்றக்' சிதறியது. மிகுந்த சந்தோசமாக பெரிய சத்தமாக 'அடியென்றால் அடிதான் மச்சான்' என்று சொல்லிக்கொண்டு இவன் ஓடிப்போய் றஞ்சனைக் கட்டிப்பிடித்தான்.

'எடுமச்சான் இனி இதில நிண்டால் பிரச்சினை. வா ஊருக்குள்ள போவம்' என்று இரண்டுபேரும் ஊருக்குள் நுழைந்துவிட்டார்கள். அப்படியே ஒரு வீட்டுக்குப் போய் அந்த வீட்டுக்கார அம்மாவைப் பார்த்து பாதுகாப்பாக மறைந்துகொள்வதற்கு இடம்பார்த்து 'பசிக்குது அம்மா சாப்பாடு இருக்கா' என்று கேட்டார்கள்.

வேலி கட்டிக்கொண்டிருந்த அம்மா அதை அப்படியே விட்டுவிட்டு, 'ஓம்மேனே உள்ளுக்கு வாங்கோ' என்று வீட்டுக்குள் கூட்டிக்கொண்டுபோனா அந்த அம்மா. வீட்டுக்குள் ஏறினதும் அம்மா தன்னுடைய பிள்ளையைக் கூப்பிட்டு, 'அண்ணையவைக்குத் தேத்தண்ணி வை. நான் கடைக்குப்போய் வாறன்' என்று சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டா. மகள் தேநீர் வைக்கப்போனாள். இவர்கள் இருவரும் பக்கத்திலிருந்த தண்ணீரைக் குடித்துவிட்டு விறாந்தையில் இருந்தார்கள்.

அம்மா பணிசும் வாழைப்பழமும் வாங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது, இராணுவம் அந்த ஊரையே சுற்றிவளைத்துக்கொண்டிருந்தது. இதைக்கண்ட அம்மா, கடையிலிருந்து வீட்டுக்கு வேகமாக உட்பாதையால் நடந்தாள்.

இராணுவம், றோட்டால்போன ஆம்பிளையளை பிடித்து 'டேய் றொபேட்டைத் தெரியுமாடா' என்று கேட்டு அடிப்பதைக் கண்ட அம்மா இன்னும் வேகமாக விரைந்தா. மற்றப் பக்கத்தால இராணுவத்தினர் 'செக்கிங்' செய்துகொண்டு வந்தனர். அம்மா ஓட்டமும் நடையுமாக வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தாள்.

வீட்டில் பசியுடன் இருக்கும் போராளிகள் அம்மா கொண்டுபோன பணிசை வாங்கிச் சாப்பிடத் துவங்கினார்கள். பசி ஆறட்டும் என்று பேசாமல் இருந்த அம்மா, அவர்கள் சாப்பிட்டு முடிக்கையில் மெதுவாக, 'மகன், உங்களைத்தேடி ஊரையே சுற்றிவளைச்சிட்டான் இராணுவம். வீடு வீடாக செக்கிங்கும் செய்து வாறான்' என்றா பதற்றத்துடன்.

'எழும்பு மச்சான் ஓடுவம்' என்று றஞ்சன் இவனை அவசரப்படுத்திக் கொண்டு ஓட முயன்றான். உடனே அம்மா, 'தம்பி உங்களை நான் காப்பாத்துறன் மேனே!' என்று இவர்களை நிறுத்தினா.

இவர்கள் மறுத்து 'அம்மா அது உங்களுக்குப் பிரச்சினையாகிடும் நாங்கள் தப்பிடுவம்' என்றான்.

'என்ர உயிர் போனாப் போகட்டும் மேனே நீ வா' என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒருவனைக் கையில் பிடித்துக் கூட்டிக்கொண்டு வீட்டுப்பீலிக்குள் படுக்க வைப்பதற்காகப் போனா. பின் விறாந்தையோரம் நின்ற அம்மாவின் பிள்ளை வீட்டுக்குள் ஓடிப்போய் கதவை அடைத்துக் கொண்டதும், விறாந்தையில் இருந்த மற்றவன் முழுசிக் கொண்டிருந்தான். அப்போது, வீட்டுக்குள்போன பிள்ளை தன்னையொரு கர்ப்பிணிப் பெண்ணாக மாற்றிக்கொண்டு வெளியே வந்தாள். இதைக் கண்ட அப்போராளி அந்தப் பிள்ளையை வியப்புடன் பார்த்தபடியே விறாந்தையில் இருந்தான். அந்தப் பதற்றத்திலும் அவனுக்கு ஒரு ஆறுதலும் ஏதோ நம்பிக்கையும் பிறந்தது.

அந்தப் பிள்ளை ஒரு பாயையும் பெட்சீற்றையும் எடுத்து அவற்றை விரித்துப் போட்டு, பாய்க்கு அருகில் மிஞ்சியிருந்த பணிசையும் தேத்தண்ணியையும் வைத்துப்போட்டு, அந்தப் போராளியைப் பார்த்து 'வருத்தக்காரர் மாதிரிப் படுங்கோ' என்று சைகையால் சொன்னாள். இவன் ஆச்சரியத்துடன் அந்தப் பிள்ளையைப் பார்த்தபடி வருத்தக்காரன் மாதிரிப் படுத்துக்கொண்டான். பிள்ளையும் அவன் அருகில் இருந்தாள்.

அம்மா, பீலிக்குள் ஒருவனை விட்டாச்சு. மற்றவனை என்ன செய்யலாம் என்று யோசித்துக்கொண்டு விறாந்தைக்குள் ஏறினா. அங்கே பிள்ளை இருக்கும் கோலத்தைக்கண்டு அம்மா ஆச்சரியத்துடன் திகைத்து நின்றா. அப்போது இராணுவமும் வீட்டுக்குள் வந்து ஏறிவிட்டான். அம்மா ஒன்றுமே கதைக்கமுடியாத நிலையில் இருந்தா.

வீட்டுக்குள் ஏறிய இராணுவத்தினர் 'றொபேட்டைத் தெரியுமா' என்று மிரட்டினர். அம்மா 'தெரியாது' என்றா. அவர்கள் திரும்பத்திரும்ப அம்மாவைக் கேட்டார்கள். 'இல்லை ஐயா' என்று அம்மா மறுத்துக்கொண்டேயிருந்தா. பிறகு பிள்ளையைப் பார்த்து, 'இது யாரு' என்று கேட்டனர்.

'இது என்ர புருஷன்' என்று தன்னுடைய கைப்பாசையால் அவள் சொல்ல அம்மாவைப் பார்த்து 'என்ன வாய்பேசமாட்டுதா' என்ற இராணுவத்தினர் வீட்டை முழுமையாகச் சோதனை செய்துபோட்டு வெளியேறத் துவங்கினர்.

அப்போது திடீரென படுக்கையில் கிடக்கும் போராளியின் கழுத்திலிருந்த கறுப்பு நூலை ஒரு இராணுவம் கண்டுவிட்டான்.

'ஏய்! எல்.ரி.ரி.ஈ' என்று சத்தம் போட்டுக்கொண்டு அந்த நூலை அப்போராளியின் கழுத்திலிருந்து இழுக்கும் போது, அம்மாவும் பிள்ளையும் படுத்திருந்த அந்தப் போராளியும் அதிர்ச்சியடைந்தனர்.

ஆனால், கழுத்தில் இருந்துவந்தது குருசு கட்டியிருந்த கறுப்பு நூலே. குருசைக் கண்டதும் இராணுவம் மிகுந்த ஏமாற்றத்துடன் திரும்பி அம்மாவைப் பார்த்து 'வேதம்' என்று கேட்டுக்கொண்டு வீட்டுப் படியைத் தாண்டியதும், அம்மாவும் பிள்ளையும் நிம்மதியடைந்தார்கள்.

அதன் பிறகு, அம்மா றோட்டுக்கு வந்து பார்த்தா. இராணுவ வாகனங்கள் அவர்களின் முகாமை நோக்கிப் போயின. பிறகு அம்மா வீட்டுக்கு வந்து பீலிக்குள் படுத்திருந்த போராளியை இறங்கி வரும்படி கூறி, அவனையும் அழைத்துக்கொண்டு இவனையும் படுக்கையிலிருந்து எழுப்பி பக்குவமாக வழியனுப்பி வைத்தா.

அம்மாவுக்கும் அந்தப் பிள்ளைக்கும் நன்றியைச் சொல்லிவிட்டு, நடக்கத்தொடங்கினர். இவர்கள் மனக நன்றியால் கரைந்தது. அம்மா விழிகளில் நீர் நிரம்பப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தா.

இவர்களில் ஒருவன் திரும்பி வந்து அம்மாவின் கைகளைப்பிடித்து 'இந்த உதவியை எங்கட உயிர் இருக்கும் வரையில் மறக்கமாட்டோமம்மா' என்று சொல்லிக்கொண்டு விடைபெற்றனர். ■

அம்பாறையூர் ராதா

மக்களும் போராளிகளாய் மாறியதால் வெற்றி பெற்ற வியட்நாம் யுத்தம்

தமிழீழ ஆவணக்காப்பகம் TamilEelam Archive

வியட்நாமில், பெரும் வல்லரசான அமெரிக்கா உள்ளூர் கிளர்ச்சியை தூண்டிவிட்டு அதில் தன்னை ஈடுபடுத்திப் பெரும் அழிவுகளை நிகழ்த்தியது. ஒருபெரும் வல்லரசை அங்கு போராளிகள் சமாளித்தனர். எவ்வித உணர்வும் அற்று பொம்மர்களில் பாரிய சேதம் தரும் குண்டுகளை வீசியது. சிறுவரோ, பெரியவரோ யாரையும் நோக்காது நேபாம்களை வீசி நாட்டையே பற்றி எரிய வைத்தது. ஆனாலும் போராளிகள் சமாளித்தனர் மக்களின் பாரிய உதவியுடன்.

ஒரு இடத்தில் தாக்குதல் நடைபெற்றால் அவ்வேளை மக்கள் தம்மைக் காத்துக்கொள்ள பதுங்குகுழிகளில் பதுங்குவார்கள். தாக்குதல் முடிந்ததும் மக்கள் நிற்கும் இடம் தாக்குதல் இடம்பெற்ற இடத்தில் வேடிக்கை பார்ப்பதற்காக அல்ல. அங்கு விழுந்த செல்த் துண்டுகள், துப்பாக்கிச் சன்னங்கள், ஆகியவற்றைப் பொறுக்குவதற்காகவே, அவற்றை எடுத்துச் சேர்த்துப் போராளிகளிடம் அளிப்பார்கள். அவர்கள் அதனை உருக்கி மீள் ஆயுதங்கள் செய்து தாக்குதலுக்குப் பயன்படுத்துவார்கள். இதனால் பொருளாதாரப் பிரச்சினை குறைகின்றது. இந்த வேலையை போராளிகள் செய்யத் தொடங்கியிருப்பின் வியட்நாம் என்றோ நிர்மூலமாகியிருக்கும். மக்கள் ஒத்துழைத்தமையாலேயே போராட்டம் வலுவாக இருந்தது. மேலும் அங்கு போராளிகளின் வேலை போராடுவதே. போராளிகளுக்குத் தேவையான உணவுகளைத் தயாரித்தல், காயப்பட்ட போராளிகளைப் பராமரித்தல் போன்றவற்றை செய்தவர்கள் மக்களே. இதனால் போராளிகளின் வேலை போராடுவதாக இருந்தது.

இதனால் ஒரு பெரிய வல்லரசை மற்றைய நாடுகளின் துணையின்றி எதிர்க்கக் கூடியதாக இருந்தது. பெரும் விமானங்களை வீழ்த்தி வெற்றி கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது.

இங்கு மக்கள் தனித்து நிற்கவில்லை. போராளிகளோடு போராளிகளாகவே நின்றனர். எந்நேரமும் தோளில் குடும்பத்திற்கொரு முதலுதவிப் பொருட்கள் இருக்கும். ரொட்டி போன்ற உலர் உணவுப் பொருட்கள் இருக்கும்.

திடீர் என்று எவ்வித முன்னறிவிப்புமற்ற தாக்குதல்களை ஒவ்வொரு வினாடியும் எதிர்நோக்கியவாறு மக்கள் இருப்பார்கள்.

அத்தாக்குதலில் காயமடைந்தவர்களுக்கு முதலுதவிகளை அளித்துக் காப்பார்கள். வீதிகள் எங்கும் சுத்தமாக பராமரிக்கப்பட்டிருக்கும். அவசர வேளைகளில் மக்கள் பதுங்கித் தப்புவதற்காக, போராளிகள் வசதியாகத் தாக்குவதற்காக. உணவுப் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்காக உள்ளூர் உற்பத்தி பெருகலாகக் காக்கப்பட்டிருந்தது. எந்த உதவியையும் எதிர்பாராது தம்மைக் காத்துக் கொண்டார்கள் வியட்நாமிய மக்கள்.

வயல்களில் வேலை செய்வார்கள் பெண்கள் முதுகில் துப்பாக்கியோடு. இவர்கள் போராளிகள் அல்லர் மக்களே. தம்மைத்தாமே காத்துக்கொள்ள துப்பாக்கியை வைத்திருந்தார்கள். திடீரென விமானம் வரும்... தாக்கும். இங்கும் அவைகளை விரட்டப் போராளிகள் வரவில்லை. மக்களே அதிலும் பெண்களே முதுகில் தொங்கும் துப்பாக்கியால் சுட்டுவிரட்டினார்கள்.

கிராமம் கிராமமாக இளைஞர்கள் பயிற்சி பெற்றிருந்தார்கள். தங்கள் கிராமங்களை தாங்களே காத்து நின்றார்கள். அவர்களது விடுதலை இயக்கம் போராளிகளை இழந்து நிற்கும்வேளையில் அந்த இடத்தை அந்த பயிற்சி பெற்ற இளைஞர்கள் நிரப்பினார்கள். ஒருபெரும் வல்லரசை சமாளித்தார்கள். அதிலும் சகிக்கமுடியாத படுகொலை புரியும் அணுகுண்டையே வீசி அழிக்கத் தயங்காத பெரும் வல்லரசான அமெரிக்காவை சமாளித்தார்கள்.

போராளிகள் தனித்து நின்று இதனைச் சாதிக்கவில்லை. தனித்து நின்றிருந்தாலும் சாதிக்க முடியாதிருந்திருக்கும். மக்களும் போராளிகளாக மாறினர். இதனால்த்தான் அவர்களால் முடிந்தது.

அவர்களால் மட்டுமல்ல மக்களின் ஒத்துழைப்பு கலந்த எந்தப் போராட்டமும் வெற்றியை சூட்டும். மக்கள் மக்களாய் நில்லாமல் போராட்டத்தில் பங்கெடுக்க வேண்டும்... வெற்றி நிச்சயம். ■

உலகம் சொல்லும் செய்தி

மனிதனே !
புரட்சி இன்றி புதுயுகம்
பூத்ததாக வரலாறில்லை
பிரசவ வலியின்றி பிள்ளை
கிடைக்காது
[illegible] இன்றேல்
சுகம் மலராது
சுதந்திரமாய் வாழும்
[illegible]
[illegible] சுதந்திரம் பெற்றதாய்
வரலாறு இல்லை
வாழ்வு வேண்டுமெனில்
போருக்கு வா
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
துணிந்து நிமிர்ந்தாலேயே
இன்னும் வாழ்கின்றோம்
எனவே இனியும் தயங்காது
தூக்கிடு தமிழா
தமிழன் என்றால்
தன்மானத்தவன் என்பதை
தானே எங்கும் பறைசாற்ற
போர்ப்பறை எழுப்பி
புறப்படு தமிழா புலியாகி
[illegible]
என்பதை
புரிய வைப்போம் எதிரிக்கு

-[illegible]

தீச்சுவாலையில்

சாதனை படைத்த எல்லைப்படை, சிறப்பு எல்லைப்படை வீரர்கள் கௌரவிப்பு

களமுனை நோக்கி...

களமுனையில்...

முள்ளியவளையில் கௌரவிப்பு

சிறீலங்கா இராணுவத்தின் அக்கினிச்சுவாலை-1 முறியடிப்புச் சமரில் வெற்றிவாகை சூடிய சிறப்பு எல்லைப்படை வீரர்களுக்கான கௌரவிப்பு நிகழ்வு 13.05.2001 அன்று முள்ளியவளையில் இடம்பெற்றது. காலை 10.00 மணிக்கு முள்ளியவளை போரெழுச்சி வளாகத்தில் பிரதேச அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் செ.முகுந்தன் தலைமையில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வில் மேற்படி சமரில் பங்கேற்ற முள்ளியவளை பிரதேச சிறப்பு எல்லைப்படை வீரர்கள் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

முன் நிகழ்வாக பொது ஈகச்சுடரினை புலிகளின் குரல் பொறுப்பாளர் திரு.தமிழன்பன் ஏற்றிவைக்க, தேசியக் கொடியை தமிழீழ மக்கள் படைக்கட்டுமானப் பொறுப்பாளர் திரு. பாப்பா ஏற்றிவைத்தார். தொடர்ந்து அகவணக்கமும் அதைத்தொடர்ந்து முள்ளியவளை பிரதேச சிறப்பு எல்லைப்படை வீரருக்குப் பொறுப்பாக இருந்து மேற்படி களமுனைக்குச் சென்று போராடி வீரச்சாவைத் தழுவிக்கொண்ட லெப்.தீபன்/தமிழரசின் உருவப்படத்திற்கான ஈகைச்சுடரினை அவரது பெற்றோர் ஏற்றி வைத்து மலர்மாலை அணிவித்தனர். தொடர்ந்து அந்த மாவீரரின் நினைவு மண்டபப் பெயர்ப் பலகையை தமிழீழப் போரெழுச்சிக்குழுப் பொறுப்பாளர் திரு. இளம்பருதி திரைநீக்கம் செய்து வைத்தார். தொடர்ந்து முள்ளியவளை போரெழுச்சிக்குழுப் பொறுப்பாளர் இசையழகன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். இந்நிகழ்வில் திரு. பாப்பா, திரு. தமிழன்பன், திரு. வே. சிவனடியார் ஆகியோர் மேற்படி எல்லைப்படை வீரர்களின் சேவையைப் பாராட்டி சிறப்புரையாற்றினர். ●

"எமது வரலாற்றுச் சமர்களில் சிறப்பு எல்லைப்படை, எல்லைப்படை வீரர்கள் பங்களிப்பு பெரிதும் போற்றுதற்குரியது"
மல்லாவி நிகழ்வில் கேணல் பானு புகழாரம்

"எல்லைப்படை வீரர்களினது பங்களிப்பு என்பது உண்மையிலே போற்றத்தக்கது. தொடர்ச்சியான நடவடிக்கைகளில் எல்லைக் கடமைகளில் மட்டுமல்லாது, வலிந்து தாக்குதலிலும் மற்றும் எமது [illegible] என்று குறிப்பிடக்கூடிய ஆனையிறவு வெற்றி என்பவற்றிற்கும் முக்கிய காரணம் எல்லைப்படையினரே. சிறப்பு எல்லைப்படை, எல்லைப்படை வீரர்களின் பங்களிப்பு, அவர்களின் திறமையான வீரதீரச் செயல்கள் என்பன எடுத்துச் சொல்லப்பட வேண்டியவை. ஒவ்வொருவருடைய இந்த வீரதீரச்செயல்கள் முக்கியமாக வரலாற்றின் பதிவுக்குட்படுத்த வேண்டும். சமீபகாலத்தில் நடைபெற்ற இந்த தீச்சுவாலை முறியடிப்புச் சமர் வெற்றி கொள்ளப்பட்டதென்று சொன்னால் அதற்கு தனியே போராளிகள், பொறுப்பாளர்கள், தளபதிகள் மாத்திரம் காரணமல்ல. கிராமியப்படை, எல்லைப்படை, சிறப்பு எல்லைப்படை, மாணவர்படை போன்ற ஒவ்வொருவருடைய பங்களிப்பும் இருந்தமையினால்தான் இந்த வெற்றி கிடைத்துள்ளது"

Tamileelam Archive

"தீச்சுவாலை இராணுவ நடவடிக்கையில் வென்றிருக்க வேண்டியவன் எதிரி. ஆனால் வெற்றியீட்டியது நாங்கள். இதுதான் தீச்சுவாலை நடவடிக்கையின் அதிசயம். இந்த அதிசயம் நிகழக்காரணம் எமது போராளிகளினதும், எல்லைப்படை வீரர்களினதும் மனஉறுதியே ஆகும். இந்த எதிர்ச்சமரில் எமது நிலை ஒன்றில் சகோதரர்களான போராளி ஒருவரும், எல்லைப்படை வீரரும் இருந்தனர். அவர்களுடைய தாய்க்கு இருவர் மட்டுமே பிள்ளைகள் இவர்களுக்கு தகப்பன் இல்லை. சண்டையின்போது போராளியான தம்பி வீரச்சாவடைய அவருடைய தொலைத்தொடர்பு சாதனத்தையும், ஆயுதத்தையும் எடுத்து எல்லைப்படை வீரரான அண்ணன் சண்டையிற் தொடர்ந்து செயற்பட்டார். தனது தம்பியின் வித்துடலை அனுப்பிவிட்டு தொடர்ந்தும் சண்டையில் ஈடுபட்டார். இவ்வாறு அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் எல்லைப்படை வீரர்கள் செயலாற்றியுள்ளனர்"

தமிழீழ மக்கள் படைக் கட்டுமானப் பொறுப்பாளர் திரு. பாப்பா அவர்கள்

புதுக்குடியிருப்பில் கௌரவிப்பு நிகழ்வு

அக்கினிச்சுவாலை-1 இராணுவ நடவடிக்கை முறியடிப்புச் சமரில் பங்குகொண்ட புதுக்குடியிருப்புப் பிரதேச எல்லைப்படை வீரர்களுக்கான கௌரவிப்பு நிகழ்வு புதுக்குடியிருப்பு சிறீ சுப்பிரமணிய வித்தியாலயத்தில் 23.05.2001 அன்று இடம்பெற்றுள்ளது.

மாலை 4.10மணிக்கு ஆரம்பமான இந்நிகழ்வில் பொதுச்சுடரினை தமிழீழ மாவீரர் பணிமனைப் பொறுப்பாளர் பொன்.தியாகம் அவர்களும், தமிழீழத் தேசியக் கொடியினை தமிழீழ மக்கள்படைக் கட்டுமானப் பொறுப்பாளர் பாப்பா அவர்களும் ஏற்றி வைத்தனர். இதனைத் தொடர்ந்து புதுக்குடியிருப்பு பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த எல்லைப்படை மாவீரர் லெப்.ரகுவினது உருவப்படத்திற்கு அவரது துணைவியார் மலர்மாலை அணிவித்து ஈகைச்சுடரினையும் ஏற்றினார். எல்லைப்படை மாவீரர் 2ஆம் லெப்.கண்ணனின் உருவப்படத்திற்கு தமிழீழ எல்லைப்படை நிர்வாகப் பொறுப்பாளர் மணியண்ணன் மலர்மாலை அணிவித்து ஈகச்சுடரினை ஏற்றினார்.

புதுக்குடியிருப்புப் பிரதேச போரெழுச்சிக் குழுத் தலைவர் க.சிதம்பரப்பிள்ளை தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வில் உரைகளை தமிழீழ மக்கள்படைக் கட்டுமானப் பொறுப்பாளர் பாப்பா, புதுக்குடியிருப்பு எல்லைப்படைப் பொறுப்பாளர் சிறிநாத், விடுதலைப் புலிகளின் முக்கியஸ்த்தர் க.வே.பாலகுமாரன் ஆகியோர் உரைநிகழ்த்தினர். ●

மட்டுநகரில்....

இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கத்தின் எழுச்சி மாநாடும் பேரணியும்

இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கத்தின் எழுச்சி மாநாடும் பேரணியும், வெறுமனே ஆசிரியர் தொழில் சார்ந்த பிரச்சினைகளுடன் சிறைப்பட்டுவிடாமல், தேசிய இனச்சிக்கலின் தீர்வுக்கான வழிவகைகள் குறித்து பரந்து விரிந்த முறையில் தனது ஆழமான உறுதியான கருத்தை முன்வைத்துள்ளது.

25.05.2001 அன்று மட்டுநகரில் நடைபெற்ற மாநாட்டிலும், பேரணியிலும் மூவாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள் கலந்துகொண்டனர். ஆசிரியர் தொழில் சார்ந்த பிரச்சினைகள் மாநாட்டில் முன்வைக்கப்பட்டபோதும், தேசிய இனப்பிரச்சினை குறித்த முக்கிய தீர்மானங்கள் மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்டன.

- தமிழ் மக்கள் ஒரு தேசிய இனம்.
- தமிழ் மக்களிற்கு என்று ஒரு பிரிக்கமுடியாத தாயகம் உண்டு.
- தமிழ் மக்கள் சுயநிர்ணய உரிமைக்கு உரித்துடையவர்கள்.

இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கம், பிரகடனம் செய்துள்ள முக்கிய மூன்று விடயங்கள் இவை.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடையை அகற்றிவிட்டு, தமிழ்மக்களின் இந்த தேசிய அபிலாசையின் அடிப்படையில், பேச்சுவார்த்தை நடாத்தி, இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வைக் காண முன்வரவேண்டும் என, இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கம் வலியுறுத்துகின்றது.

தமிழ்மக்களின் ஏக பிரதிநிதிகளான விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடையை சிறீலங்கா அரசு நீக்கவேண்டும் என்பதுடன், அமெரிக்கா பிரித்தானியா ஆகிய நாடுகளும் விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடையை நீக்க முன்வரவேண்டும் எனக் கோரிக்கை விடுத்துள்ளது இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கம்.